

M

MEVZU

aylık dergi

2.Yıl | 10. sayı | Ocak 2019

Lisan

ASIL MEVZU...

Osman Nuri Hekimoğlu Anadolu Lisesi

Sahibi

Şaban Yavuz

Genel Yayın Yönetmeni

Musa Avcı

Yazı İşleri Sorumlusu

İsmail Demirbaş

Yayın Danışmanı

İbrahim Dinçer

Grafik Tasarım

Ali Kocabıyık

Editör

Betül İrem Yardımcı

Editör Yardımcısı

Zümra Ekim

Tashih

Ayşe Yılmaz

Beyza Arslan

Haber

Tuana Fatmanur Arıcan

Yayın Kurulu

Aybüke Sevinç

İsmail Ali Doğaner

Aşeka

Rabia Melike Arı

Ömer Faruk Bal

Emine Sıla Güzel

Emine Nur Çördükoğlu

Sude Akpınar

MEUZU

Yazılarınız ve iletişim için
onhal.dergi@gmail.com

İçindekiler

EDİTÖRDEN	5
KELİMELERE DAİR	6
VÂV'IN HATTATA DEDIĞİDİR.....	7
AŞK VAR	8
ÇARESİZLİK	9
YOLCULUK.....	11
FARŞÇA.....	12
MAZGAL	13
BİR BİLSEN...	16
ALLAH'IM SANA GELİYORUM	17
RENKLERİN İNSAN PSİKOLOJİSİNE ETKİLERİ.....	19
DEĞİŞEN LİSAN	21
İLAHİYAT PROFESÖRÜ KAPAR İLE SÖYLEŞİ.....	22
HOCALARIMIZA SORDUK LİSAN	23
SEN KİMDENSİN	25
UNUTMAK.....	27
YETER Kİ DİL İLE BÜTÜN OLUN!.....	28

4

OKU GENÇLİĞİM EYVAH	30
TANI DALİA MOGAHED	31
İZLE UMUDUNU KAYBETME	32
P.DR. ACİL SERVİSİ	33
“YAZMAK YETENEKLERİN ÇİÇEK AÇMASIDIR” RÖPORTAJ.....	40
HATIRA	45
YOKSULLUĞUN ÇOCUKLAR ÜZERİNDEKİ ETKİSİ	46
YAĞMUR DAMLASI	48
ZİTSİZ BİR VAROLUŞ GÜNÜ	49
BENİM HİKAYEM	50
SEN	51
KARŞIT DURUMLAR VE İMKÂNLARIN ÇOKLUĞUNUN YAŞAM ÜZERİNE ETKİSİ	52
HAYAT	54
KICK BOCKS VE FURKAN KASALAK.....	55
HABERLER	57
ONHAL ÇEYREK FİNALDE	57
MUHABBET DEMİ HER YERDE	58
VOLEYBOL KIZ TAKIMIMIZDAN RÖVANŞ	58
ONHAL SATRANÇ TURNUVASINDA	60
SATRANÇ TURNUVASINDA FİNAL.....	61
ONHAL TİYATRO EKİBİ HIZ KESMEDEN ÇALIŞIYOR.....	62
YAZAR ALİ ERKAN KAVAKLI OKULUMUZDA	62
İL MİLLİ EĞİTİM MÜDÜRÜ ONHAL'DE	63

Editörden

Bir "Öz", bir "Devrim", bir "Yıkılış"... Eder lisan.

Ülke denilince akla gelen birtakım yerlere gidebilmiş olmadan önce "Hangi ülkeden geldin? Dilin ne?", o sınırların içerisinde belli bir süre de olsa bu toprağa ayak bastım, buranın havasını soludum, buranın insanıyla hasbihal ettim demek için formalite işleri yapmaya kadar devam edilebilmesini sağlayan sürecin ana basamakları. Nereden geldiysem geldim, hangi dili konuşuyorsam konuşuyorum diyen iç sesiniz "beklenen yanıt" değildi. Kaybettiniz. Kaybettik.

Lisan, cüzdanlarınızda para kadar önemli olan kimliklerinizde yazan ifadede çok daha büyük bir "İnsan" ifadesi. Lisan, yeşeren bitkiyi de değiştirir ozon tabakasını da deler. İlla ki bir "Dünya dili" olması şart mıydı? Onun yerine beden diliyle de anlaşılmaz mıydık? Sorularının cevaplanmadan sadece bir kere söylenmiş olması bile birileri için facia olurdu. Lisan demek tüm insanlık demek... Ve siz tüm insanları hakim kılacak dile sahipseniz bozuk param kalmamış diye üzülen pek tabi siz olmazsınız.

Böyle de bir huyu var lisanın fakat hep de çıkarların elinde oyuncak olacak değil. Dünyada güzel bir esinti varsa onu da buna borçluyuzdur: Hal Dili. Kıtalar arasında dolaşır kimde konuk olacaksa şaşırılmaz hedefini çünkü beşeri bir tesir yoktur.

Uzun lafın kisası Ocak Sayımız ve aynı zamanda 10. Sayımıza ulaştığımız bu ayda dosya konumuz lisanı sizlere duyurduk. Çizimiyle işleyen, yazısıyla işleyen hocalarımız ve sizler hepimize teşekkür ederiz. Mülakatlarımızdan asla ödün vermeyerek bu sayıda da değerli kişilerle gerçekleştirdiklerimiz ile Ocak ayı 10. Sayımızla karşınızdayız. Keyifli Okumalar...

Betül İrem YARDIMCI

Kelimelere Dair

Kelimelerini gördüm, üşüyorlardı.

Kelimelerin son baktığımda

Yüksek ve gri kayalıklardan

Birer birer aşağı düşüyorlardı.

Kelimelerini gördüm, yavaş ve narin

Sırtlarında zamanın ağırlığını

Dünyadan kaçmışların sağırlığını

Baharın rayihasını taşıyorlardı.

Kelimelerin, yorgun ve biçare

Kelimelerin, suskun ve onulmaz

Kelimelerin biraz da karşı konulmaz

Baktım ki sarp dağları aşıyorlardı.

Onlar ki, vakit su gibi akarken

Güneş hızla doğup hızla batarken

Koştururken insanlar durmadan bir yerlere

Sakin ve usul usul yaşıyorlardı.

Kelimelerin, kalpleri hüznle dolu

Kelimelerin, zorlu ve uzunken yolu

Hiçbir şeye takılmadan yürüyenlere

Bakıyor bakıyor ve şaşıyorlardı.

Kelimelerini gördüm, üşüyorlardı.

Kelimelerin son baktığımda

Yüksek ve gri kayalıklardan

Birer birer aşağı düşüyorlardı.

Esmâ ATEŞ

VÂV'IN HATTATA DEDIĞİDİR

Bir yaprak düşüyor bir ağaçtan, bir yerde. Bir tırtıl yol alıyor düşen yaprağın az ilerisinde. Bir damla başka bir damlaya sarılmış bir karanlığa nasihat ediyor; ak bir yanaktan süzülürken şefkatle. Bir yaprak ne diyor, bir tırtıl ve bir damla ne diyor?

Siyah bir klavyedeki tuşların beyaz harfleri acı çekiyor. Bazen hoyrat, bazen zalim, şaşkın kimi zaman, menzilin bilmez dokunmalar... Ne diyor harfler?

Pencerenin önünden masaya alınmış bir uyuyan güzel, susuyor bir köşede; küsüyor ve soluyor sonra, kulağında sesler: Tik tak tik tak... Sonra birden duyulmaz oluyor; tamamen kesiliyor tüm sesler. Hamûşâna* mı karıştı ne? Ne der susmuş bir uyuyan güzel?

Kapıdan girince hemen solda... İlk kitaplık... Üstten dördüncü... Tamam, alttan da ikinci raf... Soldan başlarsan saymaya on beş, sağdan on üçüncü... Bir nar ağacı duruyor tam orta yerde. Lâ'nın hemen yanı başında... Şanzelize Caddesi'nin az ötesinde, Saatler Meydanı'na komşu... Bir dağ ve bilinsin istenen iki bilinmez. Sen öyle çağırmasan ben böyle gelmezdim. Ne demektesin Nazan abla?

Dışarıda ıslak bir hava... Birazdan kar yağacak belli. Bir kar yağacak ve yine yanacak içi hattatın. Çünkü rivayet olunur ki sırtında hala alevden bir gömlek... Ama için için yanacak yine... Ne kar soğutacak içini, ne yağmur serinletecek. Dili lâl hattatın. Ama bir anlayan çıkarsa kar tanelerinin ve alevden gömleğin dilinden, anlayacağız olanı ve hala bitmeyi.

Biraz anne sıcaklığı, birazcık nergis kokusu, o ilk bakıştan bir tutam, bir tutam da buharı üzerinde sıcak ekmekten, bitmesin istenen o nadir secdelerden az biraz, azıcık da kimsesiz bir aça uzatılan bir tas çorbadan... Hepsini buldu buluşturdu, kardı karıştırdı mürekkep eyledi bir hokkada. Sonra kamıştan kalemiyle aherli kağıda bir vâv çizdi. Sonra da kucağına kıvrılıverdi hattat, o vâv'ın. Neler dedi hattata, sadece dilini bilenler bilir elbet.

Bir bulut geçiyor üzerimizden, dağlara doğru. Gözlerini kapatmış, kulağı anlattığımız o hazin hikâyede. Hemen ardında haşin bir rüzgâr... Az önce Kays'ın sakallarındaki çöl kumlarına dokunmuyor muydu bu rüzgâr? Kays gibi o da mı arıyor? O yüzden mi çıktı hikâyemizden, o yüzden mi takıldı peşine bulutun? Ansızın giden rüzgârın kulağına ne fısıldadığını duydun mu Kays'ın? O gizemli söz müydü?

Anlayanlar bulacaktır...

Kazım PULLU

8

Aşk Var

Aşk var; tutar, bırakır gökten.
Dünya ya çöl olur sana ya vaha
Ne halden anlar, ne sözden
Aşk var; kuşatır, bırakmaz daha.

Bazen düşünerek yaşarsın,
Ya zulüm olur ya derman
Belki yakar belki yanarsın
Aşk var, ne emir dinler ne ferman.

Tutsaksın, unutmak yasak.
İki hece dediğin hoplatır yürek
Esirsin, kurtulmak yasak.
Aşk var, ne yelken yürütür ne kürek

Aşık unuttur mu, aşk mı unutulan?
Aşıksan sende okunur mu nefret?
Sayfa arası güldür kurutulan
Aşk var, kimi bıkkın kimi hasret.

Musa EĞİN

ÇARESİZLİK

Yaz sığınının hükmünün az da olsa geçmeye başladığı gecenin sessizliğinde herkes uyuyordu. İnsanın kafasını hafif eğerek geçebileceği uzunlukta ahşap kapılı, ortası yıpranmış hasırla kaplanmış basık tavanıyla, yarısı kerpiç yarısı taştan yapılmış odanın küçük camından ayın şavkı vuruyordu; uzun, sarıya çalan saçlarıyla hüznün her tonunu barındıran buğday sarısı yüzüne. Yalnızlık, hayatına öylece girivermişti küçücük yaşında. Yalnızlığa alıştığı söylenemezdi lakin şikâyetçi de değildi. Gözlerini aralamaya çalışırken annesinin elleriyle diktiği, annesizliğini dindirdiği, kendisi için en güvenilir sığınak olan yün yorganı üzerinden attı. Yavaşça yerinden doğruldu. Her ne kadar gıcirtısından hoşlanmasa da umarsız tavırlarla kapıyı aralayarak eyvana çıkardı her sabah.

Su gözündeki kuyudan doldurduğu testiler, güğümler sedirin altında serinde dururdu. Oradan eline aldığı ibrikle yüzünü yıkadı. Aşana dedikleri mutfağa girdi. Kendisine azık hazırlamak için biraz düşündü. Etrafa bakındı. Ambardan biraz un, çömlekteki tereyağı ile orta direktteki çivide asılı olan bez içinde kurumuş birkaç parça keşten başka bir şey göremedi. Horozun ötmesiyle avlunun bitişiğinde-

10

ki kümese koştı. Folluktaki iki yumurtayı görünce nadiren görülen gamzesi tekrar belirdi yüzünde. Dağdan topladığı çalılarını tutuşturarak ocağı yaktı. Un ve yumurtanın birleştiği kayganayı hem dedesi sever hem de azığına katardı. Kaygananın yanında bir de keş oldu mu en zengin sofraya kurulmuş olurdu onun için. Ne de olsa o yıllar kıtlık yıllarıydı.

Gülnaz dört yaşındayken kaybetmişti babasını. Onun için acının tarifi babasızlıktı. Her akşam annesinin dizinde uykuya dalmadan onu düşünürdü. İnce hastalık illeti gencecik yaşta almış götürmüştü babacığını. Annesinin günlerce matem içinde nasıl zayıfladığını hayal meyal hatırlar oldu. Babasının yokluğunda daha bir düşmüştü annesine.

Onun peşinden ayrılmaz olmuştu. O küçücük yüreğiyle ikinci bir ayrılığı kaldırması zordu.

Uzun boyu, siyah bıyıkları, ince yüzündeki hissizlik ve insanı rahatsız eden peltek sesiyle dedesiyle konuşurken görmüştü ilk kez onu. Hiç hoşlanmamıştı. Sevmediği ot insanın gözünün önünde bitircesine sık sık eve gelir olmuştu. Arada bir başını okşar, getirdiği kuru üzümünden ona bir avuç verirdi. O, eve her geldiğinde annesinin yüzü düşerdi. Zoraki "Hoş geldin Ahmet." derdi. Kızını daha sıkı sarar teninin kokusunu adeta ciğerlerine çekerdi.

Ahmet yine eli dolu gelmişti eve. Kıyafetler, takılar ve küp küp yiyecekler bir de at vardı yedeğinde. O gün annesi hep ağlamıştı. Durduk yere Gülnaz'a sınıksıkı sarılıyordu. Onu yüreğine bastırıyordu. Saçlarını kokluyor, elleriyle yüzünü okşuyordu. Gözyaşları yanaklarından çenesine kayarak damlıyordu.

Her haliyle halsizliği ve içinde bulunduğu durumdan hoşnutsuzluğu yüzünden okunan dedesi, ikide bir gelinini yanına çağırıyordu. Onu bir şeylere ikna etmeye çabalasa da bunda bir türlü başarılı olamıyor, yutkunuyor, kelimeler boğazında düğümliyordu. Yüzü tek gülen Ahmet'ti; gerisi çaresizlik içinde avcıdan kaçmaya çalışırken bocalayan avdan farksızdı.

Akşam olduğunda annesi her zamanki gibi dizine yatırıp ona ninniler söyleyerek uyutmuştu. Sabah kalktığına annesini aramış durmuştu. Odalar, mutfaklar, mabeyn, aşana, kümese bile bakmıştı da bulamamıştı. Koyun sürüsünün başında az da olsa gittiği olurdu. Bir an içine ferahlık gelmişti. İkindiyi beklemişti heyecanla. Dedesi ortalıklarda görünmemeye çalışıyordu. Gülnaz, karnını doyurup arada bir de ne yapıyor diye bakıp hemencecik kayboluyordu. İkindi olunca sürü geldi ama annesi yoktu. Yüreğinin tam ortasına bir acı oturdu. Neredeyse nefesi kesilecekti. Dedesi avluya girince ona koştu. Bacağına sarıldı.

"Dede, annem nerede!" derken hüngür hüngür ağlıyordu. Yılların biriktirdiği yükü sırtında taşımaktan yorulan dedesi metaneti bırakıp torunu sıkıca kucakladı. Hiçbir şey demeden dakikalarca öyle kaldılar. Gün akşama, akşam da kasvete bırakmıştı kendini. Çıranın, is kokusunun genzi yakmasının dışında her şey donmuştu sanki. Ağlamak, ağlamak yine ağlamak elden gelen tek şeydi.

Gülnaz; annesinin nereye gittiğini, şimdi nerede olduğunu, nasıl bir hayat yaşadığını ve daha nice soruların cevaplarını aradan geçen onca yıl boyunca hep merak edip durdu. Ne zaman cesaret edip dedesiyle konuşmak istediye de dedesi, onun sorularını hep cevapsız bıraktı.

Musa AVCI

Yolculuk

Güneş misin sen, güneş siyaha bid'at
Siyahlı ise hep karalar bağlamış.
Ondan yükselir, aniden düşer hayat
Siyah arkamda, saf tutup el bağlamış.

Vücut kaybolmuş, bir tek yürek ortada
Gönüller hazin güneş ufukta kayıp
Yalvaran gözler ne zaman umut dolsa
Her yer sessizlik; çığlık yasak, ses ayıp...

Yer yoksul kaldı, ey gök için dökülsün
Belki yeşerir, kök salar yeni başlar
İçimde kaldın, seni koyan dövünsün.
Ölmekle ölme, ölümlle hayat başlar.

Musa EĞİN

FARŞÇA

Dünya üzerinde yüzlerce farklı dil konuşulur. Farsça da bu dillerden biridir. Farsça Hint-Avrupa dilleri arasındadır. Kökeni Antik Pers halkının konuşma dilinden gelir.

Farsçanın alfabesi, Arapça ile aynı olup harekesizdir. Sayılarda da yine aynı şekilde harekesiz Arap alfabesi ile yazılır. Konuşma özellikleri Arapçaya yakındır fakat her iki dil de birbirinden etkilenmiştir. Gırtlak tonlamaları yüksektir.

Bugünkü Farsça, İran'ın en eski dili, Pehlevi ve Deri lisanlarından meydana gelir. Her dilde olduğu gibi Farsçada da yazmak ve konuşmak için kelimeler kullanılır. Bu kelimeler de alfabesindeki harflerden teşekkül eder. Farsçada otuz üç harf bulunur.

Farsça Orta Asya'da pek çok dil üzerinde etkili olmuştur. Farsçayı konuşan ülkeler; Tacikistan, Özbekistan, Afganistan ve İran'dır. Hindistan ve Pakistan'daki bazı yerli kabileler de Farsça konuşur. UNESCO Farsçayı 2006 yılında uluslararası ana dillerden biri olarak seçmesi için öneri almıştır.

Tarih boyunca Farsça ile yazılmış pek çok edebi eser vardır. Selçuklular, Farsçayı resmi dil olarak kabul ettiler. Birçok şair eserlerinde Farsça kullanmıştır. Osmanlı döneminde de bu zirveye ulaşmıştır. Resmi yazışmalarda ve eserlerde Farsça kullanılmıştır.

Fuzuli, Ali Şir Nevai, Mevlana, Hafız şiirlerinde Farsçayı kullanmışlardır.

“Nist kesb imruz, mihman-ı tuem

Çeng behr-i tu zenem, an-i tuem”(Mevlana)

(Kazancım yok, bugün senin misafirinim

Senin için çalacağım, bugün seninim)

“Der tu an merdi nemi binem ki kafir beşikeni

Beşiken er merdi heva-yi nefs-i kafirkiş ra”(Sadi-yi Şirazi)

(Kafirleri yenecek cesareti görmüyorum sen de

Yiğitsen, nankör nefsinin isteklerine engel ol.)

Ayşe Miray TÜRKER

13

MAZGAL

Demir kapı büyük bir gürültüyle açıldı. Kaskatı kesilmiş vücudu ve hırpalanmış bedeniyle yere fırlatılan genç, içeridekilere kan çanağı gözleriyle bakarak selam verdi. Kendisine gösterilen ranzaya uzandı. Koğuştakilerin hoş geldin, geçmiş olsun sesleri arasında, artık daha fazla dayanamayan bedeni, derin bir uykuya daldı. Selam verışı ve siması dikkat çekici olan genç, koğuşun en olgun ve Yaşlı adamın dikkatini çekmişti. Yaşlı adam, bir bez parçasıyla uykudaki bu gencin yüzünü temizledi.

Genç adam uyandı ve uzun bir süre konuşmadı. Etrafına bakındı, neler olduğunu anlamak için yüzünü yokladı, Yaşlı adamla göz göze geldi. Seccade istedi ve kibleyi sordu. Acele etmeden ikinci namazını kıldı. Bu arada Yaşlı adam, genç adamla tanışmak için sabırsızlanıyordu. Genç adam hayatındaki son namazmış gibi huşu içinde kıldığı namazın ardından seccadesini topladı.

Yaşlı adam usulca yanına yaklaşarak neden burada olduğunu ve başından geçenleri anlatmasını istedi. Genç adam cevap vermedi, sadece sustu. Susmak, belki bir kaçış, belki bir toparlanış belki de çaresizliğin tecellisiydi, bilemezdi. Genç adam yüreğindeki yangınları, acıları, savaşları, ölümü ve çaresizliği suskunluk mahzeninde saklıyordu. Sanki söylese acizleşeceğini, onurunun ve gururunun bedenini terk edeceğini düşünüyordu. Yaşlı adam, genç adamın gözlerinden anlamıştı söylemek istediklerini. O da aynı yollardan geçmiş, ömür ipliğini aynı tezgâhta, aynı renklerle dokumuştü yüreğine. Bu ömür merdiveninde herkesin derdi bir başkasına hikâye gibi gelirdi.

Yaşlı adam sohbeti koyulaştırmak için sorular sordu, gencin verdiği cevapları dikkatle dinledi:

-1954 yılında Sivas'ın Sarkışla ilçesi Elmalı Köyü'nde doğdum. Babam çiftçiydi. Veterinerlik fakültesini okumak için 1972' yılında Ankara'ya geldim. Kaderde buralara düşmek de varmış. Suçum ise vatanımı sevmek!

-Ne zamandır gözaltındasın?

-Yirmi dokuz gün.

Yaşlı adam, genç adama dönerek: "İnsanlar nasıl konuşulması gerektiğinin dersini alırlar. Ama en büyük ilim nasıl ve ne zaman susması gerektiğini bilmektir." dedikten sonra genç adamın yüzüne baktı. Genç adamın gözleri ıslanmış, yüzü kızarmıştı. Yaşlı adam geçmişinin izlerini gördüğü bu gence bakarak ağlamaya başladı.

Genç adamın sınıksız ördüğü duvarlar, hüznün ateşiyle kavrulup dost meclisinde ışık olmuştu. Genç adam kısa bir suskunluğun ardından Yaşlı adamdan cevap istercesine:

-Namazlarım, dedi. Abdest alamadığım için teyemmüm ettim, ellerim ve ayaklarım kelepçeli olduğundan kiblenin yönünü bilmeden rükû ve secde edemedim.

-Olsun, kıldığın namazdır inşallah, dedi.

-Gözaltında kaldığım on beş günü çırılçıplaktım, anadan üryan soymuşlardı. Onlara hiç olmazsa namaz vakitlerinde üzerimi örtecek bir şeyler vermeleri için yalvardım, fakat vermediler. Bu şekilde namazlarımı kıldım. Söyle bana dayı namazlarım kabul olmuş mudur?

14

Bir müddet sessiz kalan Yaşlı adam, genç adamı omuzlarından tutarak kendine doğru çaktı ve ağlamaklı bir sesle:

-Bana bak delikanlı! Biz yola çıkarken yürek heybemizi omuzlarımıza attık. O namazları asla kaza etmeyeceksin anlıyor musun, o namazları alıp Allah'ın huzuruna varacaksın. "Allah'ım, sana bunları getirdim." diyeceksin. Biliyor musun, belki hayatında kıldığın en önemli namazlar, bu namazların olacak, dedi.

Genç adamın yüreği ve ruhu huzurla dolmuştu.

Kısa bir sessizliğin ardından Yaşlı adam kendinden beklenmeyen çeviklikle çay almak için yerinden kalktı, iki bardak çayı kaptı ve genç adama uzattı.

Çay ikisine de iyi gelmişti havadan sudan yapılan kısa muhabbetten sonra Yaşlı adam, gelecekte önemli bir adam olacağını hissettiği gence dönerek:

-Bak evlat! Zindanlar ne kadar karanlık olsa da umudun her zaman aydınlık kalsın. Seni bir daha ya görürüm ya da göremem. Seni sevdim, yiğit bir delikanlısın. Ben de bir ayağı çukurda bir adamım.

-Allah uzun ömürler versin dayı. O nasıl söz öyle.

-Orasını Allah bilir, ama görünen köy kılavuz istemez. O yüzden kulaklarını aç ve söyleyeceklerimi iyi anla. Bak! Bu adamlar, gece kurtla sürüye dalıp gündüz çobanla yas tutan namussuzlardır. Yârini yarenini iyi seç evlat. İtle yatan bitle kalkar. Gerekirse tek başına kal, yalnızlıktan korkma. Dostunu iyi seç. Dostun postu eskimez de ederinden fazla değer verdiği, yüzünün astarını çabuk yırtar. Kim bize ne yaparsa yapsın! Elllerinden gelen tüm işkenceleri uygulasinlar. Ama şunu unutmasınlar; biz istediğimiz kadar hayatımızdalar, göz yumduğumuz kadar dürüstler ve sustuğumuz kadar insan kalacaklardır.

Yaşlı adamın sabaha kadar verdiği bu nasihatler sayesinde duruşunda asalet olan genç adamın mutluluğunu ve huzurunu arttırmış, yüreğindeki nur tüm koğuşu aydınlatmıştı. Genç adam artık daha rahattı...

Yaşlı adamın samimiyet ve ihlası genç adamın gönlündeki buzları eritmiş, coşkun ırmaklara çevirmişti. Genç adam artık geleceğe daha ümitle bakıyordu. Yaşlı adamla uzun uzun dertleştikten sonra bir şeyleri değiştirebileceğine, başarabileceğine inanmıştı. Yüreğine vuran milli sesi kılcal damarlarına kadar yaymış, başarabileceği duygusu silinmez bir yazıyla yüreğine kazanmıştı. Yatma saatiydi, ışıklar sönmüş herkes yatağına gitmişti. Genç adam cebinden çıkardığı torbayı öptü, ve yatağına uzandı.

Ertesi günün sabahında, kin ve nefretle demirden ranzalara vurulan copların çıldırtan gürültüsüyle yerlerinden fırladılar. Genç adamı kollarından tutup tekme tokat götürdüler. Yüzündeki yaralar yeniden açıldı ve yüzü kana bulandı. Götürüldüğü karanlık odada on beş gün boyunca, elektrik verilecek askılı işkencelere uğradı. Gün geçtikçe konulduğu kafeste bütün erlerin adının "komutan", bütün gençlerin adının da "lan" olduğunu öğrendi. Buradaki her şey oturmak, kalkmak, ayak değiştirmek, kıyafet düzeltmek, hatta oturuş şeklini bozmak bile izne tabiydi. Genç adam su istemek için izin isteyecekti. Var gücüyle bağırdı görevli askere.

- Komutanımmmmmm! "Komutanım"

- Söyle lan!

- Su içebilir miyim komutanım?

- Gel lan buraya. Elini uzat.

Elini uzattı genç adam, kural belliydi. Beş kez cop vuruluyordu. Ardından "komutan" bağırmaya başlıyordu:

-Ne biçim su isteme lan bu? Size öğretilmedi mi? "Komutan" derken daha yüksek sesle bağıracaksın.

Genç adam tekrar yerine dönüp avazı çıktığı kadar bağıyordu:

- Komutanımmmmmm...

Bu sahne her gün onlarca defa tekrarlanıyordu. Genç adam coptan morarmış, yaralanmış ellerinin acısını hafifletmek için saatlerce hatta bazen günlerce aç ve susuz kalmayı göze alıyordu.

Her şey geçiciydi, ya da öyle zannediyordu genç adam. Yaralar iyileşir, gönüller yumuşar, her şey eskisi gibi olur derdi kendi kendine... Ta ki dokuzuncu güne kadar. Dokuzuncu gün gördükleri, eski hayatının bittiği, yeni hayatının başladığı gün olmuştu. Hasan'ı gördü elleri zincirli. Hasan sessiz, sakin, vatansever bir Anadolu çocuğuydu. Hasan'ın gönlündeki vatan, millet aşkı hiç sönmeyecekti. Anadolu'nun bağrında çıkmış Hasan çok zor günler geçirmişti İstanbul'da. Temsil ettiği beşeri değerleri çiğnememek adına günlerce aç kalmıştı. İstanbul belki de ömrü boyunca, hiç bu kadar aç bir adama rastlamamıştı. Yaşadığı zorluklar onu yaşından çok daha olgun bir adam yapmıştı. Dimağı alev alevdi. Genç adam Hasan'a yapılan tüm işkenceye şahit oluyordu.

Gardiyan, Hasan'ın ellerini zincirle bağlarken zaferinden emindi. Çünkü devir onların devriydi. Tam üç gün üç gece sürdü işkence. Ama Hasan'ın acı içinde söyledikleri, acımasız gardiyana kâfi gelmedi. Önce arkadaşlarına işkence ettiler gözlerinin önünde. Arkadaşlarının başları önde, yüzlerinde ise horlanmanın utancı vardı. Oysaki Hasan gururlu ve oldukça soğukkanlıydı. Sonra kızını getirdiler. Çirkin, beş para etmez bir gardiyan, Hasanın gözlerine baka baka kahkahalar arasında saçlarından tutup sürükledi Hasan'ın biricik Ayşe'sini... Hiçbir baba yüreği dayanamazdı bu manzaraya fakat gardiyanın zulmüne maruz kalan kız sanki kendi kızı değilmiş gibiydi... Sırada biricik oğlu vardı. Kolları bağlı ayakları prangalı, iki yanında dev gibi gardiyan darağacına doğru sürüklediler zavallı oğlunu ve oracıkta idam ettiler. Fakat Hasan kılını dahi kıpırdatmadı. Az önce şehit olan kendi oğlu değilmiş gibi...

Sonra bir gardiyan, ölmüş oğlunun başında cop zoruyla istiklal marşını okumasını istedi. Hasan, yerden yere attı kendini. Acımasızca yumrukladı göğsünü, dövündükçe dövündü. İki gözü iki çeşme... Gardiyanlar olan bitene anlam veremediler.

İstiklal Marşı için hayatını vermeye hazır olan Hasan'a zorla İstiklal Marşını okutmak da neyin nesiydi? İçine sindiremediği de buydu.

İstiklal Marşı söylemediği için mahkemeye giden Hasan, mahkemede yüksek sesle haykırdı:

-Söylemeyeceğim, kimse bana zorla kendi istiklal marşımı söyletmez! Ben zaten onun için yaşıyorum...

Hâkim, İstiklal marşı için canlarını verecek bu gençlerin neden sustuklarını biliyordu, ama bir şey demiyor, görmezden geliyordu. Milli şuurun ne olduğunu tam olarak kavrayamamış hâkim bu durumu anlıyor ama bir anlam veremiyordu, önüne gelen dosyaya göre davranıyordu. Artık Hasan'a darağacı yakındı. Ertesi gün idam sehпасına çıktı, şehadetinin ardından son nefesini verdi Hasan. Hasan inancı uğruna ölen ne ilk şehit ne de son şehitti.

Genç adam hapisten çıkınca olanları unutmadı. Hasan'ın mezarını aradı ve buldu. Her gece öperek alnına koyduğu, içinde Kâbe toprağı olan torbasını çıkardı. Hasan'ın mezarının başucuna koydu.

Yıllar geçmiş, Genç adam büyümüş, Muhsin Başkan olmuştu. Yüreğindeki vatan, millet sevgisi Hasanları gördükçe daha da alevlenmişti. Unutmamıştı Hasan'ı Hasanları... Kalan ömründe Hasanları yüreğinde yaşatmış, sözleriyle hayat vermişti onlara. And içmişti toprak olmaya, söz vermişti birlikte vatan olmaya...

İbrahim DİNÇER

16 Bir Bilsen...

Çıkamıyorum içinden çaresizliğin her yeni gün doğmasına rağmen,

Ah! Ne kadar özlüyorum seni bir bilsen.

Ruhumu dinlendiriyor kalbinin ritminin söylediği şarkı,

Sanki bana bir ışık oluyor varlığının şavkı.

Nereye gitsem çıkmaz sokak

Köşeyi dönen ayaklarım sana varacak.

Her şey bana seni hatırlatıyor buralarda,

Gökyüzündeki bulut, yerdeki çiçek ve ağaç da...

Kalbim seni zikrediyor her çırpınışında,

Ruhun alev alıyor bir bakışında.

Duygularımı şaşırtıyor bakışların,

Bana hayatı sorguluyor güzel varlığın.

Sensiz geçmiyor günler,

Saydığım umutsuz geceler...

Mehtap seni çiziyor bu sefer

Nasıl da ışıldıyor ah o gözler.

Sana olan sevgim bir kördüğüm gibi

Yürüyorum, bitmiyor sağlığına alıştığım asfalt yollar sen meşgul ederken zihnimi.

Çıkmaz bir sokaktayım sanki

Varamıyorum kapına baki...

Sensiz hiç bir şeyim.

Dayanamıyor seni görmemeye gözlerim

Bir tek sözün yeter kalbimin ritmini değiştirmeye,

Bir bakışın yeter beni yerle bir etmeye.

La EDRI

ALLAH'IM SANA GELİYORUM

Bir insan hastalığı olan acımasızlık, günden güne yayılıp etrafı kirletirken kafama atılan kâğıt toplarını hissetmemeyi denedim. Kalpleri katran gibi kararmış insanların yaptıklarını umursamamaya çalıştıkça duyarsızlıkların dozu iyice artmıştı.

Dersin bittiğini ilan eden zil çaldı, eşyalarımı hızlıca çantama yerleştirdim. İşitme cihazımın sesini kıstım ve insanları yüzde seksen duymamaya başladım. Her gün duyduğum hakaretleri en azından zihnimde bastırmanın yolu buydu. Bu duruma doktorum çok kızsada da yapmak zorundaydım. Eskiden ağlardım ama ağlamanın bir çare olmadığını geç de olsa anlamıştım. Farklıyım diye, kafam onlarla aynı boyutta değil diye beni sevmiyorlardı. Benden tiksiniyorlardı.

Koridoru hızlıca geçerken dolabıma bakmamak için kendimi zor tuttum. Aradaki boşluktan taşan kâğıtları görebiliyordum. Dolabımı daha iki gün önce temizlemiştim hâlbuki. Yüzde yirmi duyan kulaklarım, kimsenin duymayı hak etmeyeceği şeyleri duyarken başımı öne eğdim. Tepki vermemeliydim. Eğer tepki verirsem daha çok dalga geçeceklerini biliyordum.

Hastalığımın adı hidrosefaliydi ve beynimin içi omurilik sıvısıyla tamamen doluydu. Her insanın beyninde bulunan içi bu sıvıyla dolu olan baloncuk, beynime baskı yapıyordu. Beynim küçülmesine karşılık kafam büyümeye devam ediyordu. Babam, benimle dışarı çıkmayı sırf hastalığım yüzünden sevmezdi. Dışarı çıktığımız zaman insanlar kocaman kafama bakıp fısıldaşırlardı. Anneler, parmaklarıyla beni gösteren çocuklarının ellerine vururdu.

Koşarak merdivenleri indim. Normal bir çocuk olmayı diledim. Kafama uygun bir şapka bulabilmek, iki yılda bir omurilik sıvımın boşaltılabilmesi için ameliyat olmamayı diledim. Merdivenlerin sonuna geldiğimde durdum. Gözlerim on bir yıllık yaşamım boyunca beni bu çirkin halimle bile seven gözleri gördü. Kollarını açmış, beni beklediğini görünce hincımı yerden almak istercesine ayaklarımı vurarak koştu. Sarıldım. Annem her zamanki gibi yaseminli parfümü ve kahve kokuyordu. Arabamıza doğru ilerlerken elini sıkıca tuttum. Bu hastalığın tanısı ben daha annemin karnındayken konulmuş. Doktorlar isterse hamileliği sonlandırabileceğini çünkü hem madden hem de manen zorluk çıkaracağımı söylemişler. Annemse benden asla vazgeçmemiş.

18

Annem benden vazgeçmemiş olabilir ama beni hiç kimse istememiş.

Arabanın kapısını açtım, koltuğuma oturdum. Araba asfaltta sessizce kayarken annem bana günümün nasıl geçtiğini sormadı, günümün berbat geçtiğini biliyordu. Beni aşağıladıklarını, hakaret ettiklerini, canımı acıttıklarının zaten farkındaydı. İşitme cihazımı açtım.

“Anne, sence yukarıda birileri gerçekten var mı?” kaşlarını çattı, bunu beklemiyordu.

“Var tabii ki tatlım. Bizi koruyor ve kolluyor.” devam etmek ister gibi bir hali vardı. Atıldım.

“Bence yok, baksana eğer var olsaydı beni korurdu. Böyle olmama izin vermezdi. Diğer insanların arasından beni seçmezdi. Ben ona hiçbir şey yapmadım ki...” hemen işitme cihazımı kapattım. Kollarımı bağladım ve düşündüm. Annem bana bir şeyler söylemeye çalıştı ama onu hiç duymadım. Sakin adımlarla odama gittim, üstümü değiştirmeden masamın başına geçtim.

Annem çok iyiydi, benim de iyi bir insan olmamı isterdi. Dünyada insanın başına bin bir türlü sıkıntı gelebilir, dedi.

İçimden neden ben diye düşünürken “Sen değil de bir başkasının başına gelseydi, iyi mi olacaktı?” diye sordu. Anneme baktım, gözleri sevgi pınarı gibi duruydu.

İnsanın başına her türlü kaza bela gelebilir, önemli olan onlara sabretmektir. Sabır, bütün zorluk ve sıkıntıların ilacıdır. Hiç kimse kendi hakkında neyin hayırlı olduğunu bilemez ki.

Annemin beni teselli etme çabalarını haksız görmek istemedim. Benim başıma gelenlerin başkasının başına gelmemesini diledim.

Büyükannem, kötü şeyler yapanların cezalandırılacağını söylerdi. Hidrosefalinin, benim cezam olmadığını benim için bir sınav olduğu düşüncesiyle biraz da olsa rahatladım.

Kalemi elime aldım ve yazmaya başladım:

“Sevgili Tanrım,

Büyükannemi bilirsin. Hep kötü insanların, senin sözüne uymayanların, kötülük yapanların cezalandırılacağını anlatırdı. Çok düşündüm, hatırlamak için çok uğraştım ama yaptığım bir kötülük hatırlamıyorum.

Annem, senin herkesi koruduğundan bahseder hep. Ama ben her gün aşağılanıyorum.

Tanrım, yanına geliyorum.”

Yazdıklarımı annemin okuduğunu gördüm, gözlerinin içine baktım. Gülümsedi, eline kalemi aldı ve yazdıklarımın altına yazmaya başladı:

“Bunun senin için bir ödül olabileceğini düşünmelisin. Ya aklın olmasaydı ya da yerinden bile hareket edemez bir halde olsaydın. Bu durumun, senin için ‘cennet’ olacak ve en büyük ödülü sen almış olacaksın. Hem sen gidersen ben ne yaparım, sensiz nasıl yaşarım, sen benim her şeyimsin...”

Annemin gözyaşlarını ellerimle silerken, onun merhametinin de bir ödül olduğunu düşünmeden edemedim.

F. Melda ÇEVİK

RENKLERİN İNSAN PSİKOLOJİSİNE ETKİLERİ

Renkler insan psikolojisini olumlu ya da olumsuz etkilemektedir. Bu etkiler yaş, kültürel faktör gibi değişkenlerle etkilendiği için aynı rengin farklı bireylerde farklı uyarılma durumu oluşturduğu da gözlenmektedir. Renklere yüklenen anlam ve değerler, toplumdaki topluma ve insandan insana değişebilen kişisel niteliklerdir.

Mavi; yalnızlığı, üzüntüyü, depresyonu, bilgeliği, güveni ve sadakati simgeler. Çoğu insan sevdiği için kullanılması en az riskli renklere dendir. Mavi doğal bir iştah kapatıcıdır. Mavi ortamlar, verimliliği artırır. İnsanlar mavi renkle yazılmış yazıları daha fazla akılda tutabilmektedir. Çalışırken kalın mavi kalemle çizmek okunan şeylerin akılda kalmasını kolaylaştırır. Açık mavi rahatlatıcıdır. Çevreleri ve kendileri ile barışık ve sabırlıdır. Kurumsal dünyada; örneğin bankacılık, sigorta, muhasebe gibi finans çevrelerinde tercih edilir. Üretkenliği ve katılımı teşvik ettiği için sosyal medya kuruluşları tarafından tercih edilir.

Sarı güneşin rengidir. İnsana coşku verir ve mutlu olmasını sağlar. Ayrıca verimliliği ve üretkenliği temsil eder. Dikkat çekici olduğu için ders çalışan öğrenciler çizerek, akılda kalıcı olmasını sağlayabilirler. Özgür ve bağımsız olmayı sever, değişkenlikten hoşlanır, ikna kabiliyetleri üst düzeydedir. Yöneticilik içlerinde vardır.

Sarının iştah açıcı ve sindirim sistemini düzenleyici etkileri de vardır. Pozitif kadar negatif etkileri de bulunan sarının, bebeklerin daha fazla ağlamasına neden olduğu ortaya çıkmıştır. Fazla miktarda parlak bir sarı kullanıldığında gözü ve beyni yorar. Sarı arka fon için doğru bir renk seçimi olmaz. Kişide aşırı analitik ve eleştirel düşünmeye, sabırsızlığa neden olabilir. İhtiyaç dışı satın alma ve hızlı tüketme konusunda da sarının etkili olduğu gözlenmiştir. Bunun en büyük örneği gıda şirketleri ve alışveriş mağazalarıdır.

Yeşil, doğanın rengidir. Yeniliği, gençleşmeyi, canlanmayı sağlar. Cömertlik, paylaşım ve uyumu da beraberinde getirir. İnsana huzur ve güven verir. Umudu temsil eder. Koyu yeşil soğukluk, tutuculuk ve zenginlik kavramlarını ifade ederken; zümrüt yeşili ölümsüzlüğü, zeytin yeşili barışı temsil eder.

Yedi çakra renkleri arasında bulunan yeşil, vücudumuzda birçok bölge üzerinde olumlu etki yaratır. Göz rahatsızlıklarında dinlendirici etki sağlarken; kalp ve verem hastalıklarında da oldukça faydalıdır. Vücuttaki zehirli maddelerin uzaklaşmasını sağlar ve sınırları destekler. Üstelik hücrelerin yenilenmesini ve kısa sürede onarılmasını sağlar.

Beyaz saflığın sembolüdür. Negatif etkileri azaltan bir özelliğe sahiptir. Aynı zamanda korkularınız-

20

dan arınmanızı sağlar. Soğukkanlı ve asildir. İstikrarı ve devamlılığı temsil eder, huzurlu olmanızı sağlar. Güven verir ve düşünce gücünü artırır. Kefen rengi olduğu için matemi temsil eder.

Temizlik ve sağlık açısından önemlidir. Bu yüzden sağlık alanlarında beyaz yoğun bir şekilde kullanılır.

Siyah, karanlığı temsil eder. Suçlar ve kötülükler gibi olumsuz durumların sembolüdür. Acı, keder ve matemi çağırır. Sabır, sadakat, dayanıklılık, bilgelik ve güvenilirlik de siyah ile alakalıdır. Güçlü ve ciddi görünmek istenen durumlarda da siyah kıyafetler seçilir. Genellikle azimli, kararlı ve özgüveni yüksek kişiler tarafından kullanılır. Siyah yoğunluklu giyinirseniz depresyonu çağırıldığı için ruhsal açıdan problem yaşadığınız da düşünülebilir. Bu yüzden başka renklerle dengelenmelidir. Cenazelerde genellikle siyah tercih edilir. Kötülüğün sembolü olarak görülür ve karamsarlığı artırır. Yalnızlığı, sıkıntıları, hüznü ve endişeleri çağırılan bu renk, aynı zamanda ağırbaşlılığı, soyluluğu, hırsı temsil eder. Bu yüzden makam araçları genellikle siyahtır. Konsantrasyonu yükseltici etkisinin bulunduğunu de söyleyebiliriz.

Mor, uyku problemi çekenler tarafından tercih edilmelidir. Özellikle açık mor tonları uyumanızı sağlayacaktır. Ayrıca lüks ve ihtişamı anımsatır, hayal gücünüzü artırmanızı sağlar. Konsantrasyonunuzu artırmanıza da yardımcı olur. Ruhsal dünyanın ön planda olduğunu söyleyebiliriz. Asil ruha sahip, duyarlı ve sanatçı bir kişi olabilirsiniz. Mor sayesinde vücudumuzdaki hormonlar ve salgı bezleri daha dengeli bir şekilde çalışır. Menenjit, sara gibi beyin hastalıklarının tedavisinde etkin rol oynar. Kanı temizlemeye yardımcı olan mor; karaciğer, akciğer, kalp ve böbrek hastalıklarında da tedaviyi destekler. Mor, şifa rengi olarak tanımlanır. Koyu tonları üzüntü, depresyon gibi hastalıkları çağırılan etkilere de sahiptir.

Gri insanın gözlerini dinlendirir. Kişinin rahatlamasını sağlar. Fakat bu rengin yoğun bir şekilde kullanılması bunaltıcıdır. Griyi sevenler alçakgönüllü ve uzlaşmacıdır. Ciddiyeti ve hareketsizliği de çağırır. Devlet kurumlarında ciddiyet havası oluşması için kullanılır. Olaylardan uzak durmaya ve tarafsız kalmaya özen gösterirler.

Pembe; canlılık veren, yumuşak bir renktir. Sevgi ve şefkati çağırır. Şeker pembesi, sevgiye açlık olarak yorumlanır. İnsanlar üzerinde rahatlama, sakinleşme ve yumuşama gibi etkiler yaratır.

Böbrek, sinir ve sara hastalarına iyi gelen pembe, tedavinin olumlu bir şekilde ilerlemesini sağlayabilir. Ayrıca uyuşturucu ve alkol tedavi merkezlerinde tercih edilir. İnsanı rehavete ve hayal dünyasına sürükler.

Kırmızı, aşk ve cesareti temsil ederken, öfke ve korku da yaratabilir. Fiziksel olarak hareketliliği destekler; duygusal olarak insanı yavaşlatabilir. Bazı kişilere mutluluk verirken, bazılarında gerginliğe ve endişeye neden olur.

Genel olarak ele alındığında heyecan verici duyguları öne çıkartan özellikleri ile karşılaşırız. Yoğun olduğu ortamlarda insan vücudundaki enerjinin %10'u direkt harekete geçmektedir. Uyarı ve tehlike olarak yorumlanabilmektedir. İştah açıcıdır. Gıda sektöründe yoğun bir şekilde kullanıldığını görebilirsiniz. Açlık hissi yaratmakta ve beyninizdeki yemek merkezini harekete geçirmektedir.

Kahverengi sağlam ve güvenilir bir his verir. Doğal, rahat ve açık bir atmosfer yaratmayı sağlar. Duraganlık, güçlülük, olgunluk ve güvenilirlik mesajlardır.

Turuncu mutluluk, cesaret, canlılık ve güven vermesidir. Sosyalleşmeyi temsil eder. Gösteriş ve şatafat rengidir. Kırmızıya yakın turuncu, kızgınlık ve öfke yaratır. İnsanlar üzerinde sürekli haklı olma ve üstün gelme isteği yarattığı da bilinir.

Yorgunluğu gideren ve iştah açan turuncu; metabolizmayı hızlandırır. Özellikle böbrek, karaciğer, pankreas, dalak ve mide ülseri gibi hastaların psikolojisinde olumlu etkilere sahiptir. Aynı zamanda romatizma gibi şikâyetlerin azalmasına da yardımcı olur.

Sude AKPINAR

DEĞİŞEN LİSAN

Toplumların-medeniyetlerin kalbinde bir numaralı unsur dildir. Çünkü bir toplumda, siyaset de sosyallik de eğitim de dil ile yapılır. Dilsiz bir toplum düşünülemez. Çünkü dilsiz bir toplum, toplum sayılamaz. Tabii buradaki dilden kasıt illaki o topluma ait olmalıdır. Örneğin; bölgeyi sömüren devletin dili kullanıyorsa o konuşmayı bir dil olarak sayamayız çünkü onlara ait bir dil değildir. Kısacası bir toplumun oluşabilmesi için özgün bir dilinin olması gerekir.

Gelelim dili sonradan değişenlere: bence bu topluluklar, direkt sömürge dili ile başlayanlardan daha çok zarar alır. Çünkü oturmuş hali hazırda benimsenmiş bir dil varken tutup da ani bir değişim ile revize edilirse veya tamamı yeniden oluşturulmaya kalkarsa toplumu toplum yapan değerler kaybolur ve ortaya karmaşık bir düzen çıkar. Düşünsenize, dili bir anda değiştiriyorsunuz. Ülkede çoğunluk okuma-yazma bilmiyor, okulların eğitim programları değişiyor, halk nasıl konuşacağını şaşırılmış... Tam bir facia değil mi? Şunu unutmayın ki bir milleti topyekûn tahrip etmenin yolu, dilini yok etmekten geçer.

Mehmet Akif KALKAN

İLAHİYAT PROFESÖRÜ KAPAR İLE SÖYLEŞİ

Bu mülakatımızda bizlere eşlik edecek olan konuğumuz: Prof. Dr. Mehmet Ali KAPAR.

Kendisini kısaca tanıtmak gerekirse: 1951 yılında Sille, Konya'da doğdu. Konya İmam- Hatip okulundan mezun oldu.1974 yılında Konya Yüksek İslam Enstitüsü'nü bitirdi. 1986 yılında doktorasını tamamladı. 1989 yılında yardımcı doçent, 1990 yılında doçent ve 1997 yılında profesör oldu. Hâlen Necmettin Erbakan Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'nde öğretim üyesi olarak görevini sürdürmektedir.

Değerli konuğumuz hakkındaki kısa tanıtımdan sonra röportaja geçebiliriz.

1- Neden ilahiyat bölümünü seçtiniz?

Ben 1970 senesinde imam hatip okulundan mezun oldum. Aslında hukuk fakültesine gitmek istiyordum. Fakat bir yakınımın hukuk fakültesini seçmemem gerektiği konusunda yaptığı etkili konuşma bu kararımdan vazgeçmeme neden oldu. Böylece ilahiyat bölümüne yöneldim

2-İlahiyat'ı tercih etmek isteyen ve tam tersi olarak önyargıları olan kişilere ne söylemek istersiniz?

İlk önce ikinci kısım ile başlamak istiyorum. Hiç bir mesleğe karşı ön yargılı olmamak gerekir. İlahiyata ön yargılı olan arkadaşlarımız neden ön yargılı bilemiyorum. Ama her mesleğin, o mesleği yerine getiren kişilerin yaptığı yanlışlıklar olabilir. Bazı dini anlatan kişilerin anlatmada ki yanlış birtakım davranışları, bazı kötü örnekler yüzünden ilahiyata karşı ön yargı beslenmemeli, hiç bir mesleğe karşı beslenmemeli.

İlk kısma gelecek olursak İslami İlimleri öğrenme konusunda gayret içinde olan, bunu anlatma yeteneği olan, bunu yaşama konusunda bir problemi olmayan kişiler bu bölümü tercih etmeli. Bir diploma almak için, maddi menfaatler için İlahiyat Bölümü seçilmemeli. Ayrıca gönlünde İlahiyat olmayan kimse de bu bölümü tercih etmemeli.

3- Bir müslüman genç nasıl olmalıdır?

Birincisi, ibadet etmeli. Allah'ın rızasına uygun olan her şey ibadettir. Güzel nasihatte bulunmak, ilim tahsil etmek, Kur'an okumak, namaz kılmak bunların hepsi ibadettir.

İkincisi, arkadaş çevresini iyi seçmeli. Arkadaş çevresi oldukça önemlidir. Hatta Hz.Ömer(r.a.):" Bana arkadaşını söyle, sana kim olduğumu söyleyeyim." demiştir. Bir arkadaşımız hata yaptığında onu uyarmalı biz de aynı hataya düşmemeliyiz.

Üçüncüsü, topluma faydalı olabilecek ilmi özelliklere sahip olmalı. Bir müslüman ilim ve sanat sahibi olmalı.

Dördüncüsü ise sorumluluk duygusu olmalı. Ailemize karşı, öğretmenlerimize karşı, arkadaşlarımıza karşı, dinimize karşı sorumluluklarımız var ve bu sorumlulukları yerine getirmeliyiz.

4- Son olarak dergimizin bu sayısının da konusu olan "Yoksulluk" sizce nedir?

Genellikle yoksulluk maddi anlamda düşünülür. Maddi anlamda yoksulluk: Varlık sahibi olmayan diye zikredilir.

Manevi anlamda yoksulluk ise : Yaptığımız hayırlar ile yapmak istemediğimiz ama yaptığımız şerhler arasında şerh tarafı ağır basmak olarak tabir edebilirim.

Söyleşiyi Yapan: **Aybüke SEVİNÇ-Emine Sıla GÜZEL**

23

HOCALARIMIZA SORDUK

Ümüt SARIALTIN: (Hiç düşünmeden) Dildir. Aslında kültür de denilebilir.

Meral ÖZÇELİK: İletişim, haberleşme, sevgi, saygı ve kalpteki duyguların dışı yaşamasıdır.

Şerife YAVUZ: (Bir dakika dedikten sonra) Azeriler filan geliyor yani doğallık geliyor. Şu anlık başka bir şey gelmiyor yani.

İzzet CEYLAN: (Hiç beklemeden) İnsanların konuştuğu dildir.

Mustafa ÖZÇAT: (Yine o abuk subuk kelimelerden değil mi?) İnsanlar konuşarak da anlaşabilirler ama konuşarak birçok şeyi çözebilirler.

Nazan YILMAZER: (Zor bir şey ise sormayın, dedikten sonra) "İnsanın öğrenmesi gereken ilk dil tatlı dildir.

Musa AVCI: İletişim aracı. Duygu ve düşünceleri paylaşmak için gerekli olan araç.

Muhittin TAŞ: (Kısa bir süre düşündükten sonra) Duygu dili, duygu paylaşımı aklıma geliyor. İnsanların günümüzdeki en büyük problemi iletişimsizlik dolayısıyla dil meselesini halledebilirsek o kadar güzel olacak ki... Hal dilinin hakim olduğu bir dünya benim en büyük arzum.

İsmail DEMİRBAŞ: Muhittin Hocanın dediğine karşılık ona bir şiir armağan etmek istiyorum. Ayrıca lisanın bir anlamı olmadığını bilmeme rağmen, dil olarak anlıyorum.

"Dilim seni dilim dilim dileyim

Başıma ne geldiyse senden bileyim"

-Doğrusu hocalarımızın yaptığımız bu işi ciddiye alıp şiirler söylemesi gerçekten bizi sevindiriyor-

Mehmet Fatih Erdoğan: (Gülümseyerek) keşke 3 dil daha bilsem...

Hülya Tütüncü: Siz sorabilirsiniz de ben cevaplayabilecek miyim acaba? İnsanların anlaşabilmesi için önemli bir araç bence.

Ufuk Çiftçi: (Hiç düşünmeden direk cevap geldi) Dil.

Hocalara sorduk bölümü ile ilgili eleştirilerinizi veya tavsiyelerinizi Ali Doğaner'e iletebilirsiniz...

привет

привет

Merhaba

morning

oi

Hallo

Hi

ciao

हाय

¡Hola

こんにちは

Salut

स्वैस्ठ

안녕

Зейнеп Мерва УСУЗЛАЕ

SEN KİMDENSİN

Renklerine olan aşkımdan, sevgisinden, bağlılığımdan bahsetmeye bayılırdı.

Mevzu tuttuğu takım olunca, ayağı yere basmıyor, göklerde geziyor gibi ateşli bir şekilde konuşuyordu yine. Genç olmasına rağmen elleri bir ihtiyarın elleri gibi kırış kırıştı. Yüzündeki derin çizgilerin sebebini hiç düşünmemişti belki de. Elbisesini tuttuğu takımın rengine uydurmuştu. Kendisini takım- la özdeşleştirdiği konuşmalarından anlaşılıyordu. Takımın oyuncularını bir çırpıda sıralıyor, aldıkları transfer ücretlerini ballandıra ballandıra anlatıyor, takımın başarısı için neler yapılması gerektiğini ve kendisinin bu konuda neler yaptığını bir otorite gibi anlatıyor, anlatıyordu...

Derken bir arkadaşına rastladı. Arkadaşı, ona nasıl olduğunu sordu. Cevap olarak, tuttuğu takımın gidişatını anlattı durdu.

Arkadaşı sıkıldı. Sadece sağlığını sorup hayatının nasıl gittiğini merak etmişti. İstemediği halde takım ve oyuncular hakkında bilgi sahibi oldu...

Hiç alakası yokken geçenlerde satın aldığı ve bilmem ne kadar para ödediği takımın bayrağından bahsetti.

-Tabutuma örtmeleri için vasiyet edeceğim, dedi.

Arkadaşı çok şaşırды, diyecek söz bulamadı. "Bu kadarına da pes." diye iç geçirdi. Yaptığının yanlış olduğunu anlatmayı düşündü.

Hadis kitabından okuduğu, Eslemi'nin anlattığı bir olayı anımsadı:

"Allah'ın elçisi Muhammed(sav) gazvelerinden birinde Allah ganimet nasip etmişti. Ashabına:

26

“Arkadaşlarınızdan herhangi bir kayıp verdiniz mi?” diye sordu.

“Evet! Dediler. Falanca, falanca ve falanca!”

Peygamber üçüncü kez:

“Başka bir kaybınız yok mu?” dedi.

“Hayır! Yok!” dediler.

“Ama ben, Cüleybib’i kaybettim. Onu arayın!” diye emretti.

Ashabı onu aradı ve öldürmüş olduğu yedi kişinin yanında bulundu.

Allah’ın elçisi Muhammed (sav) gidip başucunda durdu ve:

“O, yedi kişiyi öldürmüş, onlar da onu öldürmüşler! Bu bendendir, ben de ondanım.” buyurdu.

Sonra Cüleybib’i kolları arasına aldı. Ona, Allah’ın elçisinin kollarından başka yatak olmamıştı.”

“Bu bendendir, ben de ondanım.” cümlesinin etkisiyle kendi kendine sorduğu, “Ben ondan mıyım, ben kimdenim?” sorularının cevabını bulmak için, takımın bayrağını tabutuna örtmek isteyen arkadaşına sordu:

-Sen kimdensin, kiminlesin, kimsin, kiminle olacaksın?

Arkadaşı şaşkın şaşkın bakarken kendisinin de bir zamanlar aynı yanlışın içinde olduğunu hatırladı. Ve yaptığı yanlışıktan dönmüş olmanın mutluluğu yüzüne yansıdı.

-Yanlış, çok yanlış, diyerek devam etti konuşmasına. Senin gerçekten sorumlu olduğun, yaptıklarının hesabını vereceğin, bir hayatın olmalı değil mi? Geçici sevinçlerin çemberini kırman gerekiyor. Her şeyi abartmadan yapmak, sınırını tespit etmek gerekmez mi?

Sustu, yutkundu ve baktı kaldı yüzüne.

Arkadaşı biraz önceki hatırladığı hadisi anlatmaya karar verdi.

-Bak! Dedi, sana hadiste geçen bir olayı anlatayım.

Arkadaşı anlamsız gözlerle “Ne alaka?” der gibi baktı. Ama yine de sessizce dinledi. Arkadaşı hadisi anlattıktan sonra:

-Anladın mı, diye sordu.

Cevap tek kelimeydi:

-Neyi?

Arkadaşı başını önüne eğdi ve yürüdü.

Duran ÇETİN

Unutmak

Unuttum çocukluğumu, kaybolmuş gençliğimi
En son gördüğüm rüyayı unuttum mesela...
Yıldızlar arası yaptığım gezintiyi
Kuşlarla olan sohbetimi...
Unuttum hayali arkadaşlarımı
En sevdiğim kırmızı kazağımı...
Bilmem nasıl geçti günler
Zaman nasıl kaydı ellerimden?
Tek arkadaşım fotoğraflar şimdi
Onlar anlatıyor bana geçmişimi
Her gün unutmaya başladığım günlerimi
Şu koca dünyadaki eski mutlu beni...
Kayıyor elimden her şeyim
Günden güne artıyor özlemim.

Sanem Nur ÇERKEŞ

YETER Kİ DİL İLE BÜTÜN OLUN!

“Sie ist also die neue Mitschülerin?” Tuhaf, değil mi? Şu an nasıl hissediyorsun? Muhtemelen garip, çünkü beynimiz anlamamayı pek sevmez. Belki bu birkaç rahatsız edici an ile sonuçlanabilir ancak emin ol ki bu iyi bir şey, çünkü bu duygu ile anlama isteği oluşur. Peki, düşün, bu metnin hepsi başka bir dilde olsaydı? Sana anlamak için hırslandırır mıydı yoksa sadece istek duymanı mı düşürürdü?

Seni tanımıyorum ama sana şunu söyleyebilirim ki, eğer zorla bir anda etrafın değişseydi ve kimseyi anlayamaz hale gelseydin, beynin senin hiç düşünemeyeceğin şeyleri yapabilirdi. O durumda olmak bunu gerektiriyor çünkü. Tamam, itiraf ediyorum ki bir metinden öylesine pek anlam çıkaramayabilirdin. Ancak etrafındaki insanların dilini konuşmasaydın bu çok farklı olacaktı. Nedeni ise sözcükleri

kullanıldığı durum ile bağdaştırılabilmendir. Şöyle düşün, su kelimesi İngilizcede 'water' demek, değil mi? İngiltere'de olsaydın ve bir çocuğun annesine "May I drink water?" dedikten sonra suyun verildiğini görseydin ve bunu birçok kez duysaydın sonunda bir şekilde öğrenirdin. 'Water' kelimesini kafanda su resmi ile bağdaştırırdın. Böylece dil öğrenmek hiç gerçekçi durmayabilir ama aslında çok kolay. İşte bunun bir benzeri bana oldu.

Annemin öğretmenliğine yurtdışında devam etmek için girdiği bir sınav sonucu onunla ve beraberinde kardeşimle Almanya'ya gittik. Annem orada bir okulda çalışırken kardeşim ve beni de normal bir okula yazdırdı. Oradaki öğretmenler dili öğrenmem için sınıfı tekrar etmemi isteseler de annem dil öğretmeni olmak ile beraber dilin problem olmayacağını düşündü ve buna izin vermedi. Sonra ben o sınıfta bulunuyordum, tek kelime Almanca da konuşmuyordum. İnsanların bana ne demek istediğini anlamadım. Tahtaya yazılan kelimeleri anlayamadım. Ancak ilk günden itibaren öğrenmeye başladım. İlk başta çok zordu, itiraf ediyorum. İlk gün bir defa tahtaya kalkmışım, o da matematikte tahtaya yazılan rakamlar sayesindeydi. İnsanlarla anlaşmam günler, konuşabilmem birkaç ay sürdü. Peki, bütün bu deneyimleri size faydalı bir şekilde nasıl özetleyebilirim? Öğrenmiş bir kişi olarak deneyimlerimin size de faydası olabileceğinden eminim.

Bir yabancı dil bilmek dünyada çok farklı bir insan kitlesiyle konuşabilmek demektir. Bilgiye ulaşmak veya yurtdışını görmenin faydalarını saymam gerekmiyor herhalde. Bunlar hiç ilginizi çekmiyorsa bile sonuçta hepiniz (isteseniz de istemeseniz de) en azından İngilizce ve Almanca derslerine giriyorsunuz. Sınıfınıza göre ya bu matematik (4 ders İngilizce + 2 Almanca olmak üzere), ya da matematik ve fizik (6 İngilizce + 2 Almanca olmak üzere) kadar ortalamanızı etkileyecek. Öneminden bahsetmekle beraber şimdi dili nasıl kalıcı olarak öğreneceğinizi ve anadilinizmiş gibi konuşmaya başlayabileceğinizi söylemek istiyorum.

Muhtemelen şu sözü çok duymuşsunuzdur "Türkçe düşünme!". Tamam, bunu biliyoruz ama nasıl yapalım ki? Buradaki en önemli nokta şudur: Bir dilin iletişim aracı olduğunu bilmek ile beraber kelimeleri Türkçe karşılıklarıyla öğrenmeksizin, kelimenin anlamını veya resmini aklınızda bağdaştırmaktır. Örneğin; «Water»a su demek yerine ve her metne baktığımızda suyun aklımıza gelmesi yerine, asıl suyu bağdaştırmamızdır. Bir cümle görünce anlamını çevirip Türkçesini bilmek yerine o cümleyi anlamak en önemli husustur. Bunu klasik İngilizce derslerinde yapmanız çok zordur. Burada yapılması gereken şey dili kendi dilimize çevirmek yerine, anlamaktır. Bunu dersle değil de, nasıl yapmalıyız peki?

Şundan eminim ki, dili kullanmak kadar kalıcı ve iyi öğreten bir yöntem yoktur. Eğer dili kullanırsanız bir bebeğin dili kullandığı gibi kendi dilinize çevirmeksizin istediğiniz bir anlam katabilirsiniz cümlelerinize. Bence bu yöntemlere uygun en önemli yöntemler; kitap okumak, İngilizce altyazılı İngilizce film izlemek veya sosyal medya sitelerinde konuşmak ve tartışmaktır. Özellikle sonuncusunun eğlenceli ve çok faydalı olduğunu düşünüyorum. Kendi yöntemlerinizi bulmaktan kaçınmayın! Bu tür çalışmalarda dikkat etmeniz gereken tek husus, dilin çevrilmeksizin kullanılmasıdır. Bu şekilde ne kadar hırslı olduğunuza bağlı olarak son 8 yılda yaptığınız gelişmeleri 8 hafta içinde yapabileceğinize inanıyorum.

Never stop learning.

Sinem YALÇIN

Oku

Gençliğim Eyvah

Tarık Buğra'nın "en önemli eserim" dediği Gençliğim Eyvah romanı:

Tarık Buğra, yaşadığı dönemin politik açıdan getirdiği ruhsal sıkıntıları edebiyat aracılığıyla bizlere aktarmayı başarmıştır. Tarık Buğra'nın eserlerine bakıldığında karakterleri tüm yönleriyle tasvir ve tahlil edip değerlendirmiş daha sonra da bu karakterlerin bakış açısından yani iç dünyasından; toplumsal olayları, toplumsal sorunları, o dönemdeki toplumun sosyal yapısını okuyucularına aktarmıştır.

Sizler için hazırladığım bu yazıda sayın Buğra'nın da hassas noktası olan "gençlik" konusuna dair aktarımlar yapacağım. Tarık Buğra, Gençliğim Eyvah romanında gelişen politik olayları ihtiyar ve genç çevresinde geliştirmiş, o dönemin gençlerini ve fikirlerini bizlere aktarmayı başarmıştır.

İhtiyar, Raşit adındaki genci kendi hedeflerini ve fikirlerini uygulamak için yanında tutar. Raşit'in de Güliz adındaki bir kıza aşık olmasını sağlar. Bu iki aşık, ihtiyarın gizli emellerini öğrenip ihtiyara zehirli bir ihlamur içirerek öldürürler ve Buğra romanını burada tamamlar. Tarık Buğra'nın eserlerinde mutlaka bir bireysel ya da toplumsal bir çatışmaya rastlanır. Bu çatışmanın en büyük hatta tek sebebi, dönemin devlet adamları ve bilerek ya da bilmeyerek uyguladıkları yanlış politikalarıdır. Yazara göre Türkiye'de siyasi saha mekanizması çalışmamaktadır. Bunu en güzel « Gençliğim Eyvah» romanındaki ihtiyar karakterinde görürüz.

Tarık Buğra, romanında biz gençleri şöyle aydınlatıyor: "Bana mutlu insanı anlat deseler, hiç duraklamadan söyle derdim: Gençlik çağını, pişmanlık duymadan anlatan insan mutludur." demiş ve gönüllerimize yeniden gençliğin önemini nakış nakış işlemiştir.

Melike ÇANAK

Tam Dalia Mogahed

Günümüz dünyasında İslam ve Müslümanlık hakkında yapılan haberlerin %80'i olumsuz iken Amerika gibi bir yerde devlet başkanının danışmanlığını yapan Müslüman bir kadın... Bu başarılı Müslüman kadın hayatından şu şekilde bahsetmektedir: Mısırlı bir ailenin çocuğuyum. Ben beş yaşındayken ailemle birlikte Amerika'ya geldik ve Wisconsin eyaletindeki Madison şehrine yerleştik. Bu bölge Amerika'nın en çok göç alan bölgelerinden biriydi. Bölge halkı ya göçmendi ya da yabancılarla yaşamaya alışan Amerikalıydı. Dolayısıyla ben de ailem de hiç yabancılik çekmedik. Çocukluğumdan itibaren Amerikan toplumunda yaşanan farklılıkları bir zenginlik sayma ve bu sebeple onları kabul etme ve kucaklama kültürüyle büyüdüm. Hem annem hem de babam doktorası olan ve eğitimin değerine inanan insanlardı. Beni ve kardeşlerimi okutmak ve okulda başarılı olmamız için sürekli gayret ve teşvik ettiler. Üniversiteden bir kimya mühendisi olarak mezun olduğumda Amerika'nın tanınmış şirketlerinden biri olan Procter & Gamble'den iş teklifi aldım ve orada ürün tasarımı bölümünde çalıştım. Bu dönemde pazar araştırmacılığını da öğrenmeye başladım. Her geçen gün, kalite hakkındaki insan düşüncelerine hayranlığım artmaya başladı. Sonunda mastırımı işletmede yapmaya karar verdim ve Pitsburg Üniversitesi'nde İşletme İdaresi Pazarlama ve Strateji Bölümünü bitirdim. Dalia Mogahed

17 yaşında İslam dinini kabul edip örtündüğünde feminist arkadaşları buna tepki gösterse de o, sorgulayıp araştırdıktan sonra bu davranışta bulunmuştur. Kendi ağzından okuduğunuz hayatına Amerika'da devam etmiş ve kısa bir süre önce yaşadığı ülkenin devlet başkanı olan Barack Obama'dan, Başbakanlık Din Danışma Komitesi'nde çalışma teklifi almıştır. Kendisi ülkesi için çalışmaktan gurur duyarak teklifi kabul etmiştir. Görevini titizlikle yerine getirmiştir. Dalia Mogahed, Eylül 2001 olayını yakından yaşamış ve TED konuşmasında bu olaydan bahsederken o gün lisans eğitimi için başka bir şehre seyahat ederken zor anlar yaşadığını dile getirmiştir. Hayatında ilk defa o gün, bir başkanın kendisinin Müslüman olduğunu anlamasından korkmuş ve olay sonrasında da zor zamanlar yaşamıştır. Dalia Mogahed mücadele etmiş, pes etmemiş ve başarılar elde etmiştir.

İslamofobinin hissedilir derecede yaşandığı Müslümanlara bir tümör gibi bakılan bir ülkede bunu bize göstermiştir.

Naciye Beyza HODOĞLUGİL

İzle

Umudunu Kaybetme

Çocukken hayal kurarsınız. Yıllar geçtikçe hayallerinizin peşinden gitmeye başlarsınız, ilk adımda hep bir engele takılır düşersiniz. Yakınlarınızın sizi kaldırmasını beklersiniz. Onlarsa sizi kaldırmak yerine size vazgeçmenizi bu işin olmayacağını, daha önce kimsenin başaramadığını sizin de başaramayacağını söylerler. Toplum böyledir, siz yapabileceğinize inanırsınız onlar sizi yapamayacağınıza inandırırılar, birileri onlar yapmaya çalıştığında onların elinden imkânlarını almış yapamayacaklarına inandırmıştır. Onları dinlemezsenez sizi kendilerine uydurmaya çalışırlar. Bu filmde de hayallerinizi takip etmenizi, önünüze çıkan engelleri büyük bir sabır ve azimle tek tek aşmanızı öğütüyor. Filmde bazı alıntılar:

“Kimsenin sana bir şey söylemesine izin verme, benim bile. Bir hayalin varsa peşini bırakmamalısın.”

“İnsanlar kendilerinin yapamadıkları şeyleri senin de yapamayacağını söylerler. Bir şeyi istiyorsan, peşini bırakma, git ve al!”

Rukiye KARA

WILL SMITH
the **PURSUIT** of
HAPPYNESS

33 P.DR. ACİL SERVİSİ

Birlikte yaşadığımız, bir şeyler paylaştığımız, bakımımızdan sorumlu herkes ailemizdir. Peki nedir bizim ailelerimizle alıp veremediğimiz? Biz ne düşünüyoruz? Onlar ne anlıyor? Biz ne yapıyoruz? Onlar ne yaptığımızı sanıyor? Hadi birlikte sinir bozucu ama komik serüvenimizin küçük kesitlerine birlikte göz atalım... Bu arada ailelerimiz iyiki varlar... 😊

Merve MENKET

AİLEMİZİN YANINDA BEN VE KARDEŞİM

AİLEMİZ EVDE YOKKEN BEN VE KARDEŞİM

AİLEMİN HARÇLIK VERİRKEN HİSSETTİĞİ

ASLINDA OLAN

DIŞARIDA HAVA DURUMU

AİLEME GÖRE HAVA DURUMU

DERS NOTLARIM DÜŞÜNCE AİLEMİN DÜŐÜNCEŐ

DERS ÇALIŞMAYA BAŞLARKEN

5 DAKİKA SONRA

ODAMDA DERS ÇALIŞIRKEN GERÇEKTE OLAN

AİLEMİN DÜŞÜNDÜĞÜ

ARKADAŞIMA DERS ÇALIŞMAYA GİTTİĞİMDE ASLINDA OLAN

AİLEMİN DÜŞÜNDÜĞÜ

ARKADAŞLARIMLA DISARI CIKTIĞIMDA

GERÇEKTE OLAN

AİLEMİN GÖRDÜĞÜ

ODAMIN ASIL HALİ

AİLEMİN GÖRDÜĞÜ

KARNEMİ ALDIĞIMDA BEN

EVDE KARNEMİ BEKLEYEN AİLE BİREYLERİ

“YAZMAK YETENEKLERİN ÇİÇEK AÇMASIDIR” RÖPORTAJ

1. Kısaca kendinizi tanıtır mısınız?

Kavaklı: 1952 yılında Konya'nın Seydişehir ilçesine bağlı Kavak köyünde doğdum. İlkokulu Kavak'ta, orta ve liseyi Konya'da okudum. 1971 yılında liseyi bitirdim ve İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesine girdim. Üniversite yıllarında okuma tutkusu edindim ve yazar olmaya karar verdim. Birçok yazarla tanışıp sohbet ettim. İlk hikâyem 1975 yılında yayınladım. Bir gazeteden kültür sayfası yönettim. 1976 yılında fakülteden mezun oldum ve öğretmenliğe başladım. 21 Nisan 1976 yılında Antakya İmam Hatip Lisesi'nde göreve başladım. Sonraki yıllarda Sivas, Divriği, Suşehri, Çanakkale ve İstanbul'daki çeşitli okullarda, altı yılda Almanya'da edebiyat öğretmenliği yaptım.

Yazar olma tutkusuyla dergi ve gazetelerde sürekli yazılar yazdım.

1988 yılında Milli Eğitim Bakanlığının açtığı imtihanı kazanarak Almanya'ya gittim, altı yıl orada kaldım, Almanca öğrendim, Alman edebiyatı ve modern literatür ile ilgili kurs ve seminerler takip ettim. Dil öğrenmek beni zenginleştirdi. Avrupa'daki önemli şehirleri dolaştım, kültür ve sanat hayatını takip ettim.

Roman, hikâye, eğitim, başarı, beyin gelişimi kitapları yazdım. Eğitim, başarı, sanat, edebiyat ve motivasyon seminerleri vermeye başladım. 300'den fazla konferans verdim, Almanca ve Arapça biliyorum, iki çocuğum ve iki torunum var.

Liselerde okutulan edebiyat, dil bilgisi ve kompozisyon kitaplarını hazırlayan komisyonda görev aldım, komisyon başkanlığı yaptım.

Sanat anlayışımı şöyle özetleyebilirim:

“Sade bir dille, insanların ve insanlığın problemlerini ele alan roman ve hikâyeler kaleme alıyorum. Postmodern bir tavırla yazıyor, revaluasyonist bir üslûbu benimsiyorum. İnsanları kötüden iyiye, çirkinden güzele, inançsızlıktan imana doğru değiştirmeyi, barış ve kardeşlik duygularını güçlendirmeyi hedef edindim. İnsanları melekleştirirsek dünyayı cennete çevirebileceğimize inanıyorum. Bu maksatla yazıyorum. Gerilimli, heyecanlı ve vakaya dayalı roman ve hikâye yazıyorum. Başarı ve eğitim kitaplarıyla insanımızın başarısını artırmak için çalışıyorum.”

ALDIĞIM ÖDÜLLER:

Makale, hikâye, roman dallarında çeşitli ödüller aldım. “İntikam” romanım Tuzla Belediyesi roman yarışmasında ödül kazandı.

“Avrupalı Mevlevî” adlı hikâyem Esra Film’in açtığı yarışmada “jüri özel ödülü” aldı(1997).

“Tante Ruth” adlı hikâye Kültür Dünyası dergisinin(1988); Yemin, Yeni Düşünce dergisinin açtığı yarışmada ödül aldı (1982).

“Sacayağının Ayakları” isimli makalem bir gazetenin açtığı makale yarışmasında birinci oldu (1977).

Avrupa Yazarları Kompozisyon Yarışmasında ödül kazandım(1993).

Eğitim dalında “yılın en iyi köşe yazarı” seçildim (2004).

“En çok eğitim konferansı veren yazar” seçildim (2008).

İnsanlık Ayağa Kalk ve Başkaldırıyorum isimli romanlarım Türkiye; Hicran, Mafya Kıskaçında Vurgun, İtiraf Ediyorum ve İntikam ise Akit gazetesinde tefrika edildi.

Eğitim, Başarı ve Motivasyon kitaplarım şunlar:

1. Başarıya Götüren Yol
2. Başarı İnanç İşidir
3. Öğretmeni Başarıya Götüren Yol
4. Evde ve Okulda Başarılı Eğitimin Sırları
5. Yüzyılın En Büyük Pedagojik Yanlışı Karma Eğitim
6. En Sevilen Öğretmen Hz. Muhammed (sav)
7. Başarının Manevi Dinamikleri
8. Yüreğini Ateşle
9. Sınav Stresini Yenme Verimli Ders Çalışma Metotları
10. Beyin Gücünü Etkili Kullanma Sanatı
11. Dehanı Keşfet Zekânı ve Hafızanı Geliştir
12. Derdimi Seviyorum
13. Çocuğumu Daha Zeki ve Ahlaklı Yetiştiriyorum
14. Gönüller Sultanı Hz. Muhammed’in (sav) Hayatı

Romanlarım:

1. Gülü Koklayamadım
2. İdealist Öğretmen (Kader Kapımı Çaldı)
3. İlham Veren Öğretmen
4. Bilge Öğretmen
5. Alman Doktor
6. İnsanlık Ayağa Kalk
7. Başkaldırıyorum
8. Hicran
9. Mafya Kiskacında Vurgun
10. İtiraf Ediyorum
11. İntikam
12. Cehennem Vadisi
13. İntikamın Şifreleri
14. Hançer Saplı Yüreğimde
15. Çılgılık
16. Umudun Rengi Soldu
17. Gecenin Siyah Kalbi
18. Başarının Büyüsü
19. Matarama Kan Doldu
20. Derin Çeteye Pusu
21. Ahiret Hesabına Hazırlanan Genç Mahşer
22. 15 Temmuz Deriliş Destanı
23. Tankları Vuran Ebabiller

Hikâyelerim:

1. Avrupalı Mevlevî
2. İslam'a Gönül Verenler
3. Gönülleri Fethedenler
4. Yemin
5. 15 Temmuzda Destan Yazan Kahramanlar

Şiir Seçkilerim: 1. Göldeste 2. Sevdalı Şiirler**Ders Kitabı:** 1. Türk Dili ve Edebiyatı, 2. Dil Bilgisi, 3. Kompozisyon

YAZARLIK MARATON KOŞUCULUĞU

2-3000'den fazla verdiğiniz konferans var. Doğaldır ki ilk konferans verdiğiniz zamanlar ile şu an arasında fark oluşacaktır. Bu farklar sizce nelerdir?

Kavaklı: İlk konferanslarımda daha çok heyecanlıydım, tepegöz eşliğinde konuşuyordum. Dinleyicilerin heyecanı, gözlerindeki parıltı beni daha çok etkiliyordu. Yine de her konferans benim için bir sınav, dinleyicilere faydalı olmak için çırpınıyorum. Özellikle gençlere faydalı olmak beni mutlu ediyor.

3- Yazarlık serüveninize adınızı attığınızda ne tür zorluklarla karşılaştınız ve bu zorluklarla nasıl başa çıktınız?

Kavaklı: Yazarlık maraton koşuculuğu. Heves işi değil. Azim, sabır, ter, ufuk, fikir gerektirir. İlk önce yazdıklarımı yayınlayacak yer bulmaya çalıştım. Dergilerde yer bulmak, gazetelerde eserlerimi yayınlatabilmek için uğraştım. Çalışıp gayret edince Allah yardım ediyor; birçok dergide hikâye, deneme, eleştiri yayınladım. Gazetelerde romanlarımı tefrika ettirdim. Şimdi de yazı isteyen dergilere eser yetiştirmeye çalışıyorum. 1994'ten itibaren de Akit'te köşe yazmaya başladım. Hâlen haftada bir gün fıkra yazmaya devam ediyorum.

4-Yazma ritüelinizden bahseder misiniz? Örneğin hangi ortamda, hangi materyallerle, hangi müzikle, hangi coğrafyada yazmayı tercih ediyorsunuz?

Kavaklı: Önce konu veya vaka bulmak derdine düşerim, kimi zaman uykularım kaçır bazen rüyalarım bölünür. Bazen de yazı konusu gelip alnıma çarpar. İnsanların ilgisini çekecek konular bulmaya çalışırım, yazdıklarımın faydalı olmasına özen gösteririm. Kitaplarımda da öğretmenlik yapmaya devam ediyorum. Konu bulup yazmaya kendimi kaptırdıktan sonra bulunduğum yerin bir önemi yok, kendimi yazının dünyasında kaybederim. Sessiz bir ortam konsantrasyonumu artırır, gürültü rahatsız eder. Yazının dünyasından kopmak istemem. Yaz tatillerinde köye çekilmek ve uzlette çalışmak hoşuma gider.

HİKÂYECİ OLMA TUTKUSU KAPIMI ÇALMIŞTI

5-İlk hikâyenizi yayımlarken bu kadar geniş kitlelere ulaşmayı hedefliyor muydunuz?

Kavaklı: Ömer Seyfettin ve O. Henri gibi bir hikâyeci olmayı hayal ediyordum. Roman yazmaya başlayınca 90 roman kaleme alan Balzac'ı geçmeyi hedef edindim. Yüksek hedefler koymaya tercih ederim, motivasyon için somutlar hedefler şart.

6-Yazarken en çok keyif aldığınız kitabınız hangisi? Neden?

Kavaklı: Yazmak terlemek demek. Zihin terleri dökerken zevk almaktan söz edilemez, eser bittikten sonra dünyanın en mutlu yazarı ben olurum.

7-Kitaplarınızın konularını nasıl belirliyorsunuz? Belirlemede zorluk çekiyor musunuz?

Kavaklı: En çok titizlik gösterdiğim husustur. Hikâye ve roman yazarken ilgi çekici bir olay bulmaya çalışırım. Kahramanlarımı iç ve dış dünyaları ve yaşadıkları çevre ile birlikte anlatmaya özen gösteririm. Kelimeleri; kuyumcu titizliği ile seçerim, cümledeki ahenk önemli, metinlerin kusursuz olması için çalışırım. Zordan da öte şeyler bunlar. Yazdıklarımı defalarca okurum, yine de gözden kaçan şeyler olur. Terazi kendisini tartmaz. Metni yazıp bitirdikten sonra görüşlerini almam gereken dostlarım vardır, onlara okuturum. Eleştirileri dikkate alarak metni tekrar gözden geçiririm. Kendime çok işkence yaparım.

8-Hangi tür kitaplar okumayı seversiniz? Genç okur kesime hangi tür kitaplar okumalarını tavsiye edersiniz?

Kavaklı: Beni zihnen ve ruhen besleyecek metinler ararım. Ruhumu beslemek için Kur'an okurum, hadis kitaplarına kulak veririm. Yazdığım alanların ustalarını takip ederim. Roman, hikâye, deneme, şiir okumak benim için tutkudur.

Gençlere gelince hayatın anlamını kavramayı sağlayacak; yeteneklerini geliştirip geleceğe hazırlanmalarına yardım edecek eserler seçmelerini tavsiye ederim.

9- Kişisel gelişim kitapları, roman, hikâye gibi farklı türlerde pek çok eserinizi bulunuyor. Peki, sizce bu türlerden hangisinde yazmak daha zor?

Kavaklı: Her türün kendine göre zorluğu var. Romanlarıma çok emek veririm, uzun metinler kaleme almak elbette ter istiyor ve çok zaman alıyor. Beyin Gücünü Etkili Kullanma Sanatı ile Dehanı Keşfet Zekânı ve Hafızanı Geliştir isimli zekâ gelişim kitapları beni çok uğraştırdı. Emek verdiğime değdi, yoğun ilgi gördü ve faydalı oldu. Başarıya Götüren Yol, Başarı İnanç İş, Başarının Büyüsü, Yüreğini Ateşle, Sınav Stresini Yenme isimli başarı ve motivasyon kitaplarını zaman içinde yazdım. Bazı bölümleri gazetede sütunumda yayınladım, yankılarını dinledikten sonra kitaplaştırdım. Eğitim ve başarı kitaplarım; tanınan bir yazar olmama vesile oldular. Gençlerle sohbet ederken o kitaplardaki bilgileri kullanıyorum.

10-Kimsenin okumayacağınız bilseniz yine de yazar mıydınız?

Kavaklı: Faydasız işler yapmayı sevmem.

“TERLEMEYİ, YALNIZLIĞI, UZLETİ GÖZE ALMAYAN İYİ YAZAR OLAMAZ”

11-Bir yazar olarak okuduğunuz ve beğendiğiniz yazarlar kimlerdir?

Kavaklı: Alanında okunan, sevilen, başarılı eserleri okurum.

12-Yazman sizin için hayat boyu sürecek bir serüven mi yoksa yazmayı bırakmayı düşündüğünüz bir zaman var mı?

Kavaklı: Okumak, yazmak, çalışmak benim için sevap kazanma serüveni. Asla vazgeçmek istemem. Hedeflerim var, henüz 52 kitap yayınladım, Balzac 90 roman yayınladı. Güller tüter, nehirler çağlar, kuşlar cıvı cıvı öter. Yetenekleri sergilemek benim için böyle bir şey.

13-Son olarak genç yazar adaylarına tavsiyeleriniz nelerdir?

Kavaklı: Yazarın önce beslenmesi lazım, bol bol okumalı, yazmak istedikleri alanın zirvelerini okumak iyi bir seçim. Hedefler koymak, bir yol haritası belirlemek şart. Yazarlık bir zanaattır, ter ister. Sanatçı olmak için uzleti, yalnızlığı, zevklerinizden fedakârlığı, terlemeyi göze almak lazım.

Söyleşiyi Yapan: Emine Sıla GÜZEL

Hatıra

Lapa lapa yağıyor dertler
İçim dışım ölüyor ağır ağır
Tir tir titreyen kalpler
Kırılıyor teker teker
Vakti tükettim sanıyordum
Asıl o beni tüketmiş
Yaşadığımı sanıyordum
Meğer ölüyormuşum her saniye
Âmâ oldu günlerim
Görmüyor artık beni
Kâfiriyim zamanın
O da ilerletmiyor beni
Hayat bir hatıradır
Unutursan ölürsün demişler
Unuttum gitti çoktandır
Hatırlamıyor unutkan diller
Bir kendimi biliyorum
O da kendimden eksik
Bir uzun gün biliyorum
Kesik kesik bir damladan eksik
Ahmet Alkım YEŞILDAĞ

YOKSULLUĞUN ÇOCUKLAR ÜZERİNDEKİ ETKİSİ

Tarih içerisinde hemen hemen her toplumda çocuklar, korunması gereken varlıklar olarak görülürken öte yandan da bazı istismarlarla karşı karşıya kalmışlardır. Bu yazımda, yoksulluğun çocuklar üzerindeki etkisini inceleyecek ve çocukların karşı karşıya kaldıkları bu yoksulluk problemleri ile nasıl mücadele edilmesi gerektiğine yönelik faydalı sayılabilecek bazı çözüm önerileri sunacağım.

Ülkemizdeki saygıdeğer araştırmacılar ve akademisyenler, çocuk yoksunluğu üzerinde çok sayıda kaynak gösterilebilecek makaleye imza atmışlardır. Bu makaleleri incelediğimizde araştırmacıların, çocukların yaşadığı maddi yoksulluğun özellikle eğitim ve sağlıktaki etkilerini detaylı bir biçimde ele aldıklarını görebiliriz. Ancak teknolojik gelişmelerin ve küreselleşmenin hızla yol katettiği dünyada, duygusal yoksunluğu maddi yoksunluktan ayırarak farklı bir boyutta ele almamız gerekir. Çünkü maddi yoksunluk, duygusal yoksunluğun var olmasında ki etkenlerden yalnızca bir tanesidir. Konuyu biraz somutlaştırmak için yoksul bir ailede doğan ve büyüyen çocukların gelişim süreçlerine kısaca bir göz atalım. Öncelikle çocuğun doğumundan itibaren düzenli beslenmesinde, kişisel bakımında, isteklerinin karşılanmasında, aileden ve okuldan alacağı eğitimlerin kalitesinde ve vakit geçirmesi gereken oyun zamanının sürecinde birtakım yetersizlikler ile karşı karşıya kalınacak ya da karşı karşıya kalınma ihtimali yüksek olacaktır diyebiliriz. Çünkü yoksul bir ailede öncelikli amaç hayatta kalmaktır. Bu nedenle de yoksul aileler; hangi gün, ne tür besinler yemeliyimden çok bugün karnımı nasıl doyurabilirim sorusunun cevabını düşünmek onlar için çok daha önemlidir. Öncelikli amacın hayatta kalmak olması da pek tabii diğer boyutları da etkilemektedir. Örneğin; çocuklarda, oyun oynamak için en önemli araç-gereç oyuncaklardır. Yoksul aileler, varlıklı ailelere kıyasla oyuncak alım gücü bakımından daha fazla zorluk çekecek ve az oyuncak alabilecektir. Bu da çocuğun oyun süreçlerinin olumsuz yönde etkilenmesine yol açacaktır. Keza yoksul ailelerin çocuklarının hem ailesinden hem de okuldan aldığı eğitim, varlıklı ailelerin çocuklarına kıyasla daha noksandır. Bu tespiti yapmamda ki en büyük kıstas, yoksul ailelerin hayatta kalma odaklı yaşama sürecinden kaynaklanmaktadır. Bazen bazı okullarda hem varlıklı ailelerin çocukları hem de yoksul ailelerin çocukları bir arada bulunabilmektedir. Yapılan araştırmalara bakıldığında varlıklı ailelerin çocuklarının eğitimde, yoksul ailelerin çocuklarına oranla daha başarılı olduğu görülmüştür. Özetle, maddi olanakların çocukların yaşamına etkisi aslına bakıldığında çok önemlidir. Ancak bu meseleye tezat teşkil edilebilecek birkaç soru sormak isterim. Bazen başarılı insanların hayat hikayelerini okuduğumuzda veya onlarla sohbet ettiğimizde, bu insanlardan bazılarının yoksul bir aileden çıkıp başarılı bir konuma geldiklerine şahit oluruz. Sizce onları başarılı noktaya getiren sebepler nelerdir? Sizce onlar, benzerlerinden hangi aşamada farklı bir

yol izleyerek mevcut konumlarına ulaşmışlardır? Konumuzdan sapmamak adına bu sorularla alakalı herhangi bir şey söylemeyeceğim. Konumuza dönecek olursak maddi yoksunluğun çocuklar üzerindeki etkisi ile alakalı kısaca bazı durumlardan bahsettim. Peki yukarıda belirttiğim yetersizlikler yalnızca maddi yoksunluk sonucunda mı meydana gelmektedir? Veya maddi yoksunluğun dışında çocukların hayatını olumsuz yönde etkileyebilecek başka ne tür bir yoksunluk vardır? Dilerseniz konuyu biraz da farklı açılardan incelemeye çalışalım. Maddi yoksunluk çeken çocukların duygusal yoksunluk çekme ihtimali biraz daha fazladır. Çünkü maddi yoksunluk sonucunda meydana gelen yetersizlikler çocuklarda duygusal yoksunluğa da sebebiyet vermektedir. Duygusal yoksunluk çocuklarda, çocukların gelişiminde etkili olduğu hususlarda görülen eksiklik sonucu ya da belirli bir zaman diliminde yaşadığı travmatik vakalar sonucu görülmektedir. Duygusal yoksunluğu bu yazımda; ailenin çocuğa gösterdiği ilgi, çocuk katılımı ve teknoloji olmak üzere üç ana başlıkta inceleyeceğim.

Ailenin Çocuğa Gösterdiği İlgi

Çocuklara, çocukların ailesi tarafından gösterilen ilgi çocuk gelişiminde önemli bir role sahiptir. Aile fertleri, çocukları ile birlikte bol bol oyunlar oynamalı ve onlarla sohbet etmelidirler. Ailesinden alması gereken ilgiden yoksun kalan çocuklar, gelecek yaşantısında ruhsal bozukluklar ve duygularını kontrol etmede güçlükler ile karşılaşmaktadırlar. Bazı ailelerde hem annenin hem babanın çalışıyor olması dolayısıyla çocuklar, farklı bireylerin gözetiminde büyümek durumunda kalabiliyor. Bu tarz durumlarda da yine aile fertleri, her gün çocukları ile vakit geçirmeyi ihmal etmemelidir. İlgi eksikliği çocukta; içe kapanma, sürekli üzgün hissetme hali ve ani öfkelenme gibi duygusal bozukluklara sebebiyet vermektedir.

Çocuk Katılımı

Çocukların kendi yaşantıları ile ilgili konularda kendi fikirlerinin sorulmasına ve bu fikirlerin karar mekanizmalarınca uygulanmasına çocuk katılımı denir. Çocuk katılımı kavramının yeterince gelişmemesi durumunda çocuklarda özgüvensizlik sorunu yaşanmaktadır. Bu özgüvensizlik, çocukların çevresi ile olan iletişimini azaltmakta ve duygusal yoksunluk problemini de keza ortaya çıkarmaktadır. Çocuklar; ilgi ve yetenekleri doğrultusunda sportif, sanatsal, kültürel ve bilimsel faaliyetlerin yanı sıra kendisi ile alakalı konularda da fikirlerini paylaşabilecekleri karar mekanizmalarında bulunmaları mümkünse- örneğin çocuk hakları komiteleri- bu mekanizmalarda aktif rol almalılardır.

Teknoloji

Endüstri Devrimi ile birlikte insan hayatı dönüşüme girmiştir. Bu dönüşümün çocuklar üzerindeki etkisini incelediğimizde hem olumlu hem de olumsuz sayılabilecek gelişmeler yaşanmıştır. Çocuklar ve kadınlar, sanayi ve hammadde üretimi alanlarında ucuz bir işgücü olarak görülmüş ve bunun sonucunda hem çocuk hem de kadın hakları ihlalleri yaşanmıştır. Çocukların hakları ile alakalı ihaller yaşamaları, hem ruhsal hem de fiziksel anlamda sayılabilecek bazı problemleri de beraberinde getirmiştir. Günümüzde telefon, bilgisayar, tablet ve televizyon gibi aygıtların yaygınlaşması neticesinde çocuklar günün önemli saatlerini ekran başında geçirerek duygusal ve ruhsal gelişimini sürdürmekte zorlanmaktadırlar. Aileler ve eğitimciler, teknoloji kullanımında medya okuryazarlığına önem vermeli ve çocukların teknolojiden en iyi şekilde faydalanmasını sağlamalıdır.

Eren SEVEN

Yağmur Damlası

Bir yağmur başladı
Söndürürcesine kalbimde olan yangını,
Silmeye çalışırcasına anıları,
Doldururcasına kalbimde açtığın boşlukları.

Bende kalan sevdanla.
Kulaklarımda bir ses,
Yüreğimde buruk bir heves.
Film şeridi gibi gözden akan anılar.
Hüzne aktı kalbime düşen acı.

Acılar kalbimde artık.
Yerleşmiş çıkmazlar.
Islanıyor kirpiklerim,
Rüzgarlı bir sonbahar gününde.

Tarık Berk KÜÇÜKÇOBAN

Zıtlık Bir Varoluş Günü

Elinde poşetler ve dosyalarla her zamanki gibi dağınık olan çantasında anahtarları zorlukla bulmaya çabalıyordu; nihayet anahtarlara ulaştığında, bir an için zaferinden ötürü aptal aptal sırıtıyor olsa da ardından aynı çabayı kapıyı açmak için göstermek zorunda kalacaktı. Kilit en sonunda bir klik sesiyle açıldığında, genç kız elindekileri karanlık odanın duvar kenarına bıraktı, diğer eliyle de ışığın düşmesini yokluyordu. Eliyle çıkıntıyı bulup aşağı doğru indirince beklemediği görüntüyle bir an şaşırıp kaldı.

Etrafta konfetiler patlarken, arkadaşları, kalabalığa ve süslenmiş evine alâde bir göz gezdirdi. Herkes bir ağızdan klişeleşmiş o şarkıyı söylerken, kalabalık ortadan ikiye ayrıldı; elinde büyükçe, mumlu bir pastayla erkek arkadaşı görüldü. Oldukça yorucu ve kötü geçen günün ardından böyle bir sürprizi beklemeyen genç kızın artan mutluluğu yüzünden rahatça okunuyordu.

Pasta önüne ulaştığında, erkek arkadaşına nazikçe teşekkür etti. Mumlara doğru yöneldiğinde arkadaşları önce bir dilek tutmasını önererek onu durdurdu, her iki elinin de orta parmağını işaret parmağının üzerine yerleştirip havaya kaldırdı, gözlerini kapattı. Gözlerini açtığında her yer karanlığa hapsolmuş zaman âdeta durmuştu ve gözlerini açtığında karşısında süslü koni şeklinde bir şapka ve yüzünde pokerimsi bir ifadeyle kendi görüntüsünü, zıttını gördü. Sağ tarafındaki masanın üzerinde el yapımı büyük bir pastanın arkasında onlara beklentili gözlerle bakan ebeveynleri "Hadi!" deyip, pastayı yakınlıktırıldığında çocuk kardeşinden önce davranarak mumları üfleyiverdi. Ardından bundan oldukça sıkılmış olduğunu belli eden ifadesine aldırış etmeden görüntüsüne – yani zıddına- neşeli bir şekilde sarıldı. Geri çekildiğinde ona üzerindeki ceketin aynısından giydirmeye çalışıyordu. Ona karşı, onun en sevmediği şeylerden biri olduğunu bilmesine rağmen bir günlüğüne buna katlanmasını istediğini anlatmaya çalışıyordu. Küçük kız bunu yapmayı hep çok isterdi, birkaç saatliğine dahi olsa diğer ikizler gibi uyumlu olmayı...

Daha sonra kayboldu her şey ve yeni bir anı: ona şaka yapışı... Başka bir anı, bir kavga ânı... Her yeni biraz daha az göz önünde kalırken bir zaman sonra tüm bu olaylar son buldu. Karanlık ve boşlukta öylece tek başına kalakaldığında genç kız, onu ne kadar çok özlediğini bir kez daha fark etti. Onu ve tüm bu zıtlıklarına rağmen her daim birbirlerine destek oluşlarını...

Genç kız onu kaybedişinden sonra çok zor zamanlar geçişe de bu dönemleri ondan beklenenden daha güçlü bir şekilde atlatmıştı, birçok şey atlatmıştı. Bir nevi olgunlaşmıştı ve her şey için olduğu gibi, bunun içinde zıddına minnettardı.

Gözlerini açmadan hemen önce hayatı boyunca böyle güçlü ve mutlu olmayı diledi. Kendini bildi bileli yaptığı şeyi yaptı ve ikizinin orada olmadığını bir anlığına unutarak hemen öne atılıp, mumları söndürdü...

Reyyan Nisa ÜNAL

50

Benim Hikayem

Yarım hikâyelerim var benim,

Baştan yazamadığım.

Konuşamayan cümlelerim var benim,

Kağıtlara yazamadığım.

Sessiz kelimelerim var benim,

Sonunu getiremediğim.

Tükenmeyen umutlarım var benim,

Kendimi bulamadığım.

Yarım hikâyelerim var benim,

Baştan yazamadığım.

Betül Sıla DURGUT

Sen

Seninle anlam bulur en güzel anlarım
Her gzellihte seni ararım
Her bahar çiçeklerin aııyla
Hayal penceremde seni hatırlarım

Tüm yollar belki sen geçersin diye vardır
Tüm ağaçlar sana hava vermek için yaar
Çiçekler belki sen koklarsın diye güzel kokar
Yıldızlı gecelerin güzelliği sendendir
Belki sen ge bakarsın diye
Ahenkle dans eder bulutlar ve güneş

Ve sen güzel olan her Őeyin kiskandıı
Güzel kelimesinin vücut bulmuŐ halisin
Memleketimin dağlarında gün batımı kadar
Bir pelikanın suda szlŐ kadar
Hilal yanında yıldız kadar
Güzel,zarif ve deerlisin

Mehmet Akif ARSLANPINAR

KARŞIT DURUMLAR VE İMKÂNLARIN ÇOKLUĞUNUN YAŞAM ÜZERİNE ETKİSİ

Okulumuzda düzenli olarak edebiyat öğretmenimiz Musa Avcı önderliğinde toplanan Muhabbet Demî'nde yeni bir formata geçildiğini belirtmiş ve ilk konuşmacımız olan Ayşe Zeynep Uz'un konuşmasına yer vermiştik. Bu sefer muhabbet demin de bizleri karşılayan konuşmacı Betül İrem Yardımcı'ydı. Çarşamba günü saat 12.30 'da okulumuzun konferans salonunda konuşmasını yapan Betül Yardımcı'nın sözleri şu şekilde oldu...

Karşit Durumlar ve İmkânların Çokluğunun Yaşam Üzerine Etkisi

Evrende mevcut olan her şey, özünde birbirine zıt olan durumlar barındırır. Elbette her iki zıt duruma aitlik barındırmadan muallakta veya arafta diye adlandırabileceğimiz bir durum daha mevcuttur. Fakat bize yön verecek olan kesin çizgilerle ayrılmış durumların üzerine yönelmektir. Belirlediğiniz kavramların, duyguların, düşüncelerin kendi içerisinde çeşitliliği ve farklılığı barındırdığını söyleyebilmemiz için öncelikle karşıt iki durumun olması gerekmektedir. Bu iki durumun yansıması adeta bir düşmanlığı andıran ama özünde birinin eksikliği diğerinin yüceliğine gölge düşüren bir tablo hayal edin. Tabloya olan perspektifinizi hangi açıya alırsanız alın elde edeceğiniz sonuç kesindir. Bunun sebebi daha demin ifade etmiş olduğum gibi konu değişikliği göstermesi özünde o tabloyu var kılan iki zıt durumun ortak paydasını değiştirmez, bizlerin tek bir hücreden geliştiğimiz kesinliği gibi. Muhallif iki durumun biz insanların ömrümüze değer biçen eylemlerimizin oluşum aşamasında hâkimiyeti altındaki durumları ve olabilmesi mümkün faallerin özünde ve sonunda daim olarak iki seçenekten bahsedeceğimizi göreceğiz. Birinci değerlendirme dini yaklaşımdan uzak öznelliği azınlıkta yer ettiği şekilde, ikinci değerlendirme ise İslamiyet'in değerli ölçütleriyle ele alınmıştır.

Bu nesnelliği sağlayan karşıt iki durumun üzerine yoğunlaşalım. Örneğin; hayvansal içgüdüleri barındıran varlıklar için kullanabileceğimiz iyi ve kötü. İkisinin de taşıdığı vasıflar var. İyilik, herkesin arzudur. Fakat arzu duyabilmemiz için o varlığın yokluğunda hissettiğiniz duygularınızın olması lazım. İyiliğin yokluğunu kötülükle tadarız ki her gün daha da yâd eder, daha çok arzu duyarız.

İyi ve kötü ile adlandırdığım bu durum farklı adlandırmalarla dünyanın her bir karış toprağında aksetmeden devam ediyor -ki bu da hepimizin özü insanoğlundan olması mütevellit- bu karşıtlıklar, insanda dürtüye sebep olur. Duygu ile tesir etmesi ilk adımdır. Zamanla bu duygu, insanda düşüncenin verdiği şekilde fiile dökme isteğine dönüşür. Neticede insan düşündüğü ve düşündüğünü gerçekleştirdiği kadar vardır.

İkinci tesirin fiile dökme olduğu apaçık ortada. Tam bu noktada kendinize sormanızı istiyorum. En çok istediğiniz/ ulaşmak için arzu duyduğunuz şeye karşı henüz ilk tesirin etkisinde misiniz yoksa fiile dökme kadar kuvvetli duygunun varlığından emin misiniz?

Tesirin üçüncü aşaması ise sorgudur. Eylem veya eylemler bütününün karar süzgecinden geçirilip doğruluğu ile yanlışlığının tartılmasıdır. Bu tartımın oldukça ince bir dikkat ile yapılması mühimdir. Çünkü tarihi tarih yapan iyi ve kötü, iyi ve kötünün içerisinde birini rezil diğerini vezir eden de doğru ile yanlıştır. Tüm bu tesirlerin varacağı nokta hayattır. Madem, neticede varılan nokta bu kadar ciddi -hayat söz konusu- bir o kadar da bahsedilen üç tesirin kendi aralarında etkileşimi olduğuna göre hayat bu üç aşamanın her birinden özenle etkilenir.

Peki, istediğimiz - bu kısmı hedeflerinizle de doldurabilirsiniz- olmadığında bunun sebebinin duygunun tesirinin yetersiz kalması veya düşüncelerimizin fiile gidişatında bir uyumsuzluğun zuhur etmesi

olası durumlardır. Hepimiz insanız, hepimiz hata yaparız felsefesi bir kenara tüm bu hataların kendisinden sorumlu olduğumuz hayatı etkilemesi hiç de basite alınır bir durum değil.

Ekseriyetle buraya kadar ki kısımda sarf ettiğim sözler, kesinlik ifadesiyle biten ve bir insan için hedefine ulaşamamasının hayatını etkileyerek psikolojik yıkımlar doğuracağını etkilenmeden açıklıyor.

Bu yüzden bu üç tesire bir de şu yaklaşımın bize sunacağı ölçütlerle değerlendirmek istiyorum.

İman, duygunun tesir etmesinden önce kalbin ihya olmasını göz önünde bulundurur. Birçok ayette kalplerin mühürlenmesi, kalplerin tatmin olması, kalplerin etkilenmesine dair vurgular bulunmaktadır. Bunların hepsi kalp ne ise duygu onu taşır, der. Örnek verecek olursak: **Şuara Suresi, 89. ayet: «Ancak Allah'a selim bir kalp ile gelenler başka.»** insanların İslam'a karşı yaklaşımlarında bu ayet üzerinden yorumladığımızda selim bir kalbe sahip olanların değerlendirilmesi kalbinde iyilikten uzak duyguyla yaklaşanlara binayen ayrıcalık yer edeceğinden bahsetmiştir. Yani ilk adım duyguyu teklikten alıp bu duyguyu güçlendirecek olan kalbin bahsini eklemiştir. Kalbinizin duyguyla olan ilişkisi tesirin ilk adımı olmaktadır.

Kalp içinde birçok duyguyu bulundurur. Bunlardan bir tanesi sevgidir ve sevginin oluşması bir varlığın üzerine bıraktığı hisle zuhur eder. O zaman biz bu durumu tek bir etken olmaktan alıp insanlar, kitaplar -sizin kalbinizde sevgisinin barındığını düşündükleriniz- kalbinizde zuhur edip duygunuzu güçlü kılarak düşüncelerinize kıvanç katar.

Düşünce üzerine verilen önemi anlatmaya kalkarsam buna ne benim bilgim yeter ne de konuşma süresi. Ama kısaca üzerinde durmak, değinmek istediğim için Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'e vahyin gelmeden önce uzun bir süre Hira Mağarası'nda tefekkür halinde olmasını söylemem yeterlidir, kanaatindeyim.

İkinci tesirin fiile dökmek hususunda ise İslam'ın gözetmiş olduğu en önemli madde, diğer insanlarla aramızda olan mesafe ve insanların birbirlerinin yaşam haklarına gasp edecek eylemlerde bulunmasını önlemektir. Gerçekleştirilmekte olan fiil kişinin kendi yararına dahi olsa başkası bundan rahatsızlık duyuyorsa en son sorgulama aşamasında ibrenin yanlış olan duruma kayması muhtemeldir.

Artık son aşama sorgulama kısmında eylem doğru ise etkisi ve kendisi devam ederken yanlış olduğunda ise sadece bıraktığı etkisi devam eder, faaliyeti son bulur. Eğer bu üç aşamayı ilk kısımda anlattığım gibi doğru veya yanlış olup olmadığını değerlendirip ona göre hayatınızda yer ederse insan tabiatına zararda bulunur. Fakat İslamiyet sonuç yanlış çıkarsa bunun insan psikolojisinde en aza indirger ve etkisinin mümkün olabildiğince iyi yönde etkili olur. Şu şekilde: İmanımızda kader anlayışı eylemler bütünü sonucunda elde ettiğimiz hayatın zaman zaman iyiliğin yokluğunu tattırarak kötülüğün de olması gerektiğini ve bunun imtihan olduğunu kabullenmesini sağlar kişiye. Bu insanın içerisindeki bir koruyucuya, sağlam telkine inanma ihtiyacını giderir.

Konuşmamın son kısmında şu farkındalığı izah etmek istiyorum: İlk değerlendirmede oluşumların tek seçeneği var; ya iyidir ya kötü, ya doğrudur ya yanlış. Lakin İslami ölçütler, insanın doğası gereği ona bu seçim aşamasında seçenekler sunmaktadır: kader anlayışı, kalbin ihya olması perspektifinizi genişleten unsurlardır. Bu durumda kıyas yapmak durumuna gelirsek size seçenekler sunan taraf mı tesirleri daha sağlamlaştırır - birçok özelliği ayırt ederek ilerlemek-yoksa hüküm kıvamında acımadan yargılarda bulunan taraf mı?

Yaşantımız boyunca zuhur eden tüm bu karşıtlıklar birbirinin destekleyicisi ve içinde bulunduğumuz zamanın akışında rol oynayan faktörlerdir.

Betül İrem YARDIMCI

Hayat

Duygular hep karışık, yine çıkmaz yol
Düşünceler barışık, kelimeler bol
Beden buna alışık, bu kaçınıcı rol
Görülecek son ışık, hep sevinçli ol.
En büyük anı hayat, muhteşem her an
Her gün başka bir sanat, gözükmeyen tan
Söylenen sözler bayat, sen kendine kan
Kaçmak için çift kanat, imkânsız bir san...

Betül ÇETİN

KICK BOCKS VE FURKAN KASALAK

Kendini biraz tanıtır mısın?

Adım Furkan soyadım Kasalak okulumuz 10-C sınıfındayım. 1,5 yıldır kick boks ile uğraşıyorum.

Sporun hakkında biraz bilgi verir misin?

Kick boks; iki sporcunun ringde hakem kontrolünde WAKO kuralları çerçevesinde yumruk, tekme, diz ve sınırlı clinch vuruşları kullanılarak yapılan bir mücadele sporudur. WAKO, dünyada kick boksun temsilcisidir. Kick boks, 7 küçük dala ayrılır. Her dalda küçük kural farklılıkları bulundurur. Ben çıktığım maçlarda light contact olarak çıktım. Light contact tatemi (yere serilen yumuşak zemin) üzerinde rakibe baskı ve yapılan vuruşların etkisi ve konumuna göre hakemlerin puanlaması ile oluşuyor. Vuruşlar çok iyi kontrol edilmeli ve sert olmasından ziyade hızlı ve hafif olması gerekir. Sadece tekme ve yumruk kullanılabilir. Ancak tekme vuruşlarında da belli kısıtlamalar bulunduruyor.

Spora başlama serüveniniz nasıl oldu?

Belli bir başlama hikayem yok aslında. Hep meraklıydım ama başta izin vermediler "Ne yapacaksın?" tarzı şeyler söylediler. Çok kere söyledim. Her seferinde bahane ürettiler. Liseyi geçecek olmam da biraz yardımcı oldu izin vermelerine diyelim.

Dereceli bir sporcu olduğunuzu biliyoruz. Aldığınız dereceler nelerdir?

İlk maçıma Konya 'da gerçekleşen il seçmesinde çıktım. Çıktığım yarı final maçını kazandım ancak final maçında küçük bir farkla rakibim kazandı. Bu şekilde Konya'da 2. oldum. Sonrasında Türkiye Şampiyonasına gitmeye hak kazandım. Orada çıktığım 4 maç sonucunda Türkiye çapında 3. olmaya hak kazandım.

Okul ve sporu aynı zamanda nasıl ilerletebiliyorsunuz?

Okul ve sporu aynı anda ilerletemediğimi düşünüyorum. Arkadaşlarıma fazla değer veriyorum sanırım. Dersler konusunda genelde hep aksama yaşıyorum. Özellikle de akşam idmandan sonra halim olmuyor. Bu nedenle kısa bir süreliğine sporu bıraktım.

Ülkemizde spora ve sporcuya verilen değeri nasıl buluyorsun?

Çokta fazla bir şey bekleyemem ama futbola verilen önem diğer spora ve sporculara da verilse daha iyi olurdu. Şöyle de bir gerçek var ki ülkemizde çok fazla spor ve çok fazla sporcu var hepsine bir şeyler yapılması çok zor.

Ailelerin ve ailenin spora ve özellikle dövüş ya da savunma sporlarına ön yargılı olmaları hakkında ne düşünüyorsunuz?

Aslında çok normal ön yargıları yaklaşımları... Yani ilk başta bana başlamamamda ısrar eden ailem, gerçekten spor anlamında yaptığımı anlamaya başladıklarında idmanlarımı izlemeye dahi geldiler. Şey var akıllarında sürekli başına bir şey gelecek ya da zarar görecektir. Yani elinden gözünden sakındıkları evlatlarını bile bile dövüşmeye gönderiyorlar.

Söyleşiyi Yapan: Aybüke SEVİNÇ

HABERLER

2. Yıl 10. Sayı | Ocak 2019

ONHAL ÇEYREK FİNALDE

"Haydi Konuş bakalım" münazara yarışmasında okulumuz çeyrek finale yükseldi.

Daha önceki turlarda edindiği tecrübe ve deneyimi avantaja dönüşmeyi başaran yarışmacı arkadaşlarımız inanılmaz bir performans ortaya koydular. Oldukça çekişmeli geçen münazarada arkadaşlarımızın motivasyonu gözlerden kaçmadı. Münazara tarihi açıklanır açıklanmaz büyük bir azimle çalışmaya başlayan arkadaşlarımız konunun hakkını verecek şekilde konuşma hazırladılar.

İlk kez asıl kadroda yer alan ve nasıl bir yarışma çıkaracağı merak edilen Sinan Buğra Soğucaklı rakibe verdiği cevaplarla beklentimizin çok üzerinde bir yarış çıkarttı. Ayşe Beyza Arslan arkadaşımızın rahat ve kendinden emin ifade tarzı, beden dilini etkili kullanması kayda değerdi. Ayşenaz Zemzem Solmaz'ın son turdaki değerler konuşmasındaki süreyi çok iyi kullanması bizi çeyrek finale yükselten en önemli etkenlerden biriydi.

Bu defa daha tecrübeli oldukları için yarışmayı kazanacaklarına olan inançları tamdı. Önceki turlarda edindikleri tecrübeyle de rakibine karşı 10,2 puan fark atmaya başardılar. Rakibimiz Atatürk Anadolu Lisesi, 309 puanla kalırken ONHAL 'ın puanı ise 319,2 oldu. Okulumuzdan destek amacıyla giden arkadaşlarımızın yoğun tezahüratları oldukça coşkulu anlar yaşattı.

11.12.2018 Salı günü gerçekleşen münazarada "Çalışan Ebeveynlerin Çocukları Eğitimde Dezavantajlıdır." tezini başarıyla savunan arkadaşlarımızı tebrik ediyoruz.

MUHABBET DEMİ HER YERDE

“Okumanın mekanı olmaz, yeter ki okumayı arzu et.” düşüncesini kendine ilke edinen Muhabbet Demi Topluluğu, “Okuma halkalarına” okulun her yerinde: Kütüphanede, okul bahçesinde, konferans salonunda, sınıfta; ya da okul kantininde rastlamak mümkün.

Muhabbet Demi şuan yedi okuma halkasına sahip. Her geçen gün halka sayısının büyüdüğünü görüyoruz. Topluluğa mensup arkadaşlarımızı bu güzel çalışmalarından ötürü tebrik ediyoruz.

VOLEYBOL KIZ TAKIMIMIZDAN RÖVANŞ

Okulumuz kız voleybol takımı, geçen yıl finalde 3-2 kaybettiği maçın rövanşında Meram Anadolu Lisesini 3-0'lık net bir skorla aldı.

Kurallar ilk çekildiğinde belki de ilk dikkat çeken geçen yılın iki finalistinin aynı grupta olmaları idi. Asıl sürpriz ise bu ikiliye Konya Spor lisesinde eklenmiş olması!

Okulumuz kız voleybol takımımız, HATEM Özel Temel Lisesi ile oynadı. Rakibin iyi savunma yaptığı maçta ilk seti 25/19, ikinci seti 25/21 son seti ise 25/16'lık net bir skorla kazandı. Asıl hikâye, ikinci maçı. Geçen yıl finalde 2-0 öne geçmesine rağmen 2-3 kaybetmişti. Bu nedenle rakip kazanacağından emindi. Hatta sosyal medya üzerinden 'TARİH TEKERRÜRDEN İBARETTİR.' yazıları bile paylaşmaya başlamıştı. İki takım taraftarları bir hafta öncesinden organizasyonlar yapmaya başlamışlardı. Fakat maçın oynanacağı salona gelen iki takım taraftarları büyük bir sürpriz bekliyordu. Okul sporları tertip komitesi aldığı kararla salonun seyirciye uygun olmadığı gerekçesi ile seyircisiz oynanmasına karar vermişti. Ama okulumuz taraftarları oyuncularımızı yalnız bırakmamak için maçın sonuna kadar dışarıdan desteğe devam etti. Kızlarımız da desteği boşa çıkarmamak için salonda ellerinden geleni yaptılar.

Maçın stresi ile zorlansalar da ilk seti 25/22 alarak avantajı yakaladılar. İkinci set ise 25/21 kazanarak galibiyete kapı araladılar. Son sette Meram Anadolu Lisesi geri dönmek istese de kızlarımız bu seti de 25/22 kazanarak rövanş almış oldular.

ONHAL SATRAŇ TURNUVASINDA

Okulumuz matematik öğretmenlerinden Ufuk ÇİFTÇİ önderliğinde düzenlenen turnuvaya, okulumuz 9 ve 10. sınıf öğrencileri katılım gerçekleştirdi. Satranç turnuvası ilk olarak okulumuz satranç kulübü üyeleri tarafından ortaya konulan bir fikirdi. Okulumuz öğrencilerinin de istekli olması çalışmalarını hızlandırdı.

10.12.2018 Pazartesi günü ilk karşılaşma, okulumuzun müzik sınıfında gerçekleşti. Bu hususta da elinden gelen yardımı esirgemeyen müzik öğretmenimiz Fatih Mehmet ERDOĐDU'ya teşekkürlerimizi sunuyoruz. Yarışmanın adil olması konusunda satranç kulübü üyelerinden seçilen hakemler yarışan öğrencilerimize yardımda bulundular.

Bir hafta boyunca her öğle arasında aralıksız devam eden yarışmamız heyecanı da beraberinde getiriyor. Finale doğru hızlı adımlarla ilerleyen turnuva, ONHAL öğrencileri tarafından çok destek görüyor. Onların bu istekli hallerini görmek başta Ufuk hocayı ardından da bizleri memnun ediyor. Okul olarak 27.12.2018 tarihinde gerçekleşecek olan final yarışmasını heyecanla bekliyor ve katılan arkadaşlarımıza başarılar diliyoruz.

SATRANÇ TURNUVASINDA FİNAL

Okulumuzda satranç turnuvası düzenlendiğini ve yarışmamızın istikrarlı bir şekilde devam ettiğini belirtmiştik. Her yarışmada olduğu gibi okulumuzun final karşılaşmasında da bir kazanımız var.

27.12.2018 tarihinde okulumuz konferans salonunda final karşılaşmamız gerçekleşti. Finale kalan öğrencilerimiz Talha Kaan Tamaç ve Fatih Mert Ersöz idi. Onların heyecanlı karşılaşmalarının yanı sıra karşılaşmalarının dostluk maçı olarak da anıldığı okulumuzun 10 A sınıfında görme engelli öğrencimiz olan Musa Mih ve Ali Doğaner yarıştılar. Tüm engellerin aşılabileceğini Musa, engeline rağmen, kazanarak bizlere gösterdi. Yarış, seyirciler ve hakemlerimiz olan Azra Musaoğulları ve Emir Şen tarafından dikkatle takip edildi ve nihayetinde yarışmamız sonlandığında 9-B sınıfından Fatih Mert Ersöz öğrencimiz yarışmamızın galibi oldu. İlerleyen zamanlarda ise görme engelli arkadaşımız ve şampiyonumuzun tekrar karşı karşıya geleceği haberini vermek istiyoruz

İlk üçe giren arkadaşlarımız Fatih Mert Ersöz, Talha Kaan Tamaç Ahmet Hakan Demirtaş 28.12.2018 Cuma günü sayın müdürümüz Şaban Yavuz tarafından madalyalarını aldılar. Kendilerini tebrik ediyoruz.

ONHAL TİYATRO EKİBİ HIZ KESMEDEN ÇALIŞIYOR

ONHAL tiyatro ekibi "Çare Sizziniz" metni üzerinden çalışmalarına başladı.

Sahne, beden dili, diksiyon, nefes ve yaratıcı drama etkinlikleri gibi çalışmalarını tamamlayan tiyatro topluluğumuz "Çare Sizziniz" adlı tiyatroyu sahneye koyma adına çalışmalarına başladı. Araştırmacı - yazar-yönetmen-senarist Yusuf KOÇ hocamız da bu haftaki çalışmamıza katılarak birikimlerini bizlerle paylaştı. Yusuf Koç hocamızın; Yeşilçam sanatçılarımızdan olması, birçok eseri sahneye konulan bir yazar olması, çok sayıda oyunun yönetmenliğini yapması ve aynı zamanda sahneye koyacağımız "Çare Sizziniz" tiyatro metninin yazarı olması tiyatro topluluğumuzdaki arkadaşlarımızı inanılmaz bir şekilde heyecanlandırdı. Okul Müdürümüz Şaban Yavuz'un da izlediği tiyatro provası oldukça verimli geçti.

YAZAR ALİ ERKAN KAVAKLI OKULUMUZDA

Ekip 42 kapsamında yazar Ali Erkan Kavaklı, ONHAL öğrencileriyle buluştu.

11.12.2018 Salı günü okulumuza gelen Ali Erkan Kavaklı, önce okulumuz kütüphanesinde öğrencilerimizle aynı zamanda İl Millî Eğitim Müdürümüz Sayın Mukadder Gürsoy ile okuma etkinliğini gerçekleştirdi. Yazarımız yayınlanmış 49 tane kitabının olmasına karşın İl Millî Eğitim Müdürümüz Mukadder Gürsoy'un bu sayıyı artırma konusunda yazarımız ile konuşması da gözden kaçmadı. Etkinliğin ardından öğrencilere konferans veren yazar Ali Erkan Kavaklı, konferansında öğrencilerimize hediye edilmiş olan "Başarıya Götüren Yol" adlı kitabı hakkında bilgi verdi.

Konuşmasının ardından imza etkinliği gerçekleştiren yazarımız, öğrencilere bu konferansın onlara ne kazandırdığı ile ilgili sorular sorarak öğrencilerimize tavsiyelerde bulundu.

İL MİLLİ EĞİTİM MÜDÜRÜ ONHAL'DE

Osman Nuri Hekimoğlu Anadolu Lisesinde İl Millî Eğitim Müdürü Mukadder GÜRSOY, İl Millî Eğitim Müdür Yardımcısı Servet ALTUNTAŞ, Selçuklu İlçe Millî Eğitim Müdürü Turan KAYACILAR, Selçuklu İlçe Millî Eğitim Şube Müdürü Mehmet SARITAŞ, EKİP42 İl Yürütme Kurulu, Yazar Duran ÇETİN ve Yazar Ali Erkan KAVAKLI'nın katılımıyla öğrencilerle okuma etkinliği yapıldı

Okuma saatinin ardından öğretmenler ile istişarede bulunan İl Millî Eğitim Müdürü Mukadder GÜR-SOY, İl Millî Eğitim Müdür Yardımcısı Servet ALTUNTAŞ ve Selçuklu İlçe Millî Eğitim Müdürü Turan KA-YACILAR "Vizyon 2023 ile ilgili değerlendirmelerde bulunup medeniyetimizden kopmadan yenilikleri takip etmek gerektiğini; okuma ve yazma etkinliklerine devam edilmesini, gelecek nesillere gönül rahatlığı içinde bayrak teslimi yapabilmeyenin önemini" vurgulamışlardır.

Yazar Ali Erkan KAVAKLI'nın seminerinin ardından il milli eğitim müdürümüz öğrencilerimizin gerek sınav sistemi gerekse ders saatleri konusundaki sorularını cevapladı.

İl milli eğitim müdüründen bazı isteklerde bulunan öğrencilerimiz isteklerine verilen yanıtlardan memnun kaldılar. Kendilerine katılımlarından dolayı teşekkür ediyoruz.

Sonraki Sayı (Şubat)

KIŞ

Yazılarınız ve iletişim için
onhal.dergi@gmail.com

